

**UCHWAŁA NR XXII/180/2020
RADY MIEJSKIEJ W DĄBIU**

z dnia 25 sierpnia 2020 r.

**w sprawie wniesienia odpowiedzi na skargi Prokuratora Prokuratury Rejonowej
w Kole o stwierdzenie nieważności aktów prawa miejscowego organu jednostki samorządu
terytorialnego.**

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym (tj. Dz.U. z 2020 r. poz. 713 z późn. zm.) w zw. z art. 54 § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 roku - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (tj. Dz.U. z 2019 r. poz. 2325 z późn.zm.), Rada Miejska w Dąbiu, uchwala, co następuje:

§ 1. 1. Postanawia się wnieść odpowiedzi na skargi Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Kole o stwierdzenie nieważności poniżej wskazanych aktów prawa miejscowego organu jednostki samorządu terytorialnego z uwzględnieniem ich zarzutów:

1. odpowiedź na skargę Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Kole z dnia 25.06.2020 r. nr PR Pa 124.2020 o stwierdzenie nieważności aktu prawa miejscowego organu jednostki samorządu terytorialnego - Uchwały Rady Miejskiej w Dąbiu z dnia 4 grudnia 2018 r. numer II/17/2018 w sprawie nadania Statutu Sołectwa Augustynów;

2. odpowiedź na skargę Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Kole z dnia 25.06.2020 r. nr PR Pa 125.2020 o stwierdzenie nieważności aktu prawa miejscowego organu jednostki samorządu terytorialnego - Uchwały Rady Miejskiej w Dąbiu z dnia 4 grudnia 2018 r. numer II/18/2018 w sprawie nadania Statutu Sołectwa Baranowiec;

3. odpowiedź na skargę Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Kole z dnia 25.06.2020 r. nr PR Pa 127.2020 o stwierdzenie nieważności aktu prawa miejscowego organu jednostki samorządu terytorialnego - Uchwały Rady Miejskiej w Dąbiu z dnia 4 grudnia 2018 r. numer II/19/2018 w sprawie nadania Statutu Sołectwa Chełmno Parcele;

4. odpowiedź na skargę Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Kole z dnia 25.06.2020 r. nr PR Pa 126.2020 o stwierdzenie nieważności aktu prawa miejscowego organu jednostki samorządu terytorialnego - Uchwały Rady Miejskiej w Dąbiu z dnia 4 grudnia 2018 r. numer II/20/2018 w sprawie nadania Statutu Sołectwa Chełmno;

5. odpowiedź na skargę Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Kole z dnia 25.06.2020 r. nr PR Pa 128.2020 o stwierdzenie nieważności aktu prawa miejscowego organu jednostki samorządu terytorialnego - Uchwały Rady Miejskiej w Dąbiu z dnia 4 grudnia 2018 r. numer II/21/2018 w sprawie nadania Statutu Sołectwa Chruścin;

6. odpowiedź na skargę Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Kole z dnia 25.06.2020 r. nr PR Pa 129.2020 o stwierdzenie nieważności aktu prawa miejscowego organu jednostki samorządu terytorialnego – Uchwały Rady Miejskiej w Dąbiu z dnia 4 grudnia 2018 r. numer II/22/2018 w sprawie nadania Statutu Sołectwa Cichmiana;

7. odpowiedź na skargę Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Kole z dnia 25.06.2020 r. nr PR Pa 130.2020 o stwierdzenie nieważności aktu prawa miejscowego organu jednostki samorządu terytorialnego - Uchwały Rady Miejskiej w Dąbiu z dnia 4 grudnia 2018 r. numer II/23/2018 w sprawie nadania Statutu Sołectwa Domanin;

8. odpowiedź na skargę Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Kole z dnia 25.06.2020 r. nr PR Pa 131.2020 o stwierdzenie nieważności aktu prawa miejscowego organu jednostki samorządu terytorialnego – Uchwały Rady Miejskiej w Dąbiu z dnia 4 grudnia 2018 r. numer II/24/2018 w sprawie nadania Statutu Sołectwa Gaj;

9. odpowiedź na skargę Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Kole z dnia 25.06.2020 r. nr PR Pa 132.2020 o stwierdzenie nieważności aktu prawa miejscowego organu jednostki samorządu terytorialnego – Uchwały Rady Miejskiej w Dąbiu z dnia 4 grudnia 2018 r. numer II/25/2018 w sprawie nadania Statutu Sołectwa Grabina Wielka;

10. odpowiedź na skargę Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Kole z dnia 25.06.2020 r. nr PR Pa 133.2020 o stwierdzenie nieważności aktu prawa miejscowego organu jednostki samorządu terytorialnego - Uchwały Rady Miejskiej w Dąbiu z dnia 4 grudnia 2018 r. numer II/26/2018 w sprawie nadania Statutu Sołectwa Karszew;

11. odpowiedź na skargę Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Kole z dnia 25.06.2020 r. nr PR Pa 134.2020 o stwierdzenie nieważności aktu prawa miejscowego organu jednostki samorządu terytorialnego - Uchwały Rady Miejskiej w Dąbiu z dnia 4 grudnia 2018 r. numer II/27/2018 w sprawie nadania Statutu Sołectwa Krzewo;

12. odpowiedź na skargę Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Kole z dnia 25.06.2020 r. nr PR Pa 136.2020 o stwierdzenie nieważności aktu prawa miejscowego organu jednostki samorządu terytorialnego - Uchwały Rady Miejskiej w Dąbiu z dnia 4 grudnia 2018 r. numer II/29/2018 w sprawie nadania Statutu Sołectwa Kupinin;

13. odpowiedź na skargę Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Kole z dnia 25.06.2020 r. nr PR Pa 137.2020 o stwierdzenie nieważności aktu prawa miejscowego organu jednostki samorządu terytorialnego - Uchwały Rady Miejskiej w Dąbiu z dnia 4 grudnia 2018 r. numer II/30/2018 w sprawie nadania Statutu Sołectwa Ladorudz;

14. odpowiedź na skargę Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Kole z dnia 25.06.2020 r. nr PR Pa 138.2020 o stwierdzenie nieważności aktu prawa miejscowego organu jednostki samorządu terytorialnego - Uchwały Rady Miejskiej w Dąbiu z dnia 4 grudnia 2018 r. numer II/31/2018 w sprawie nadania Statutu Sołectwa Lisice;

15. odpowiedź na skargę Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Kole z dnia 25.06.2020 r. nr PR Pa 139.2020 o stwierdzenie nieważności aktu prawa miejscowego organu jednostki samorządu terytorialnego - Uchwały Rady Miejskiej w Dąbiu z dnia 4 grudnia 2018 r. numer II/32/2018 w sprawie nadania Statutu Sołectwa Lutomirów;

16. odpowiedź na skargę Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Kole z dnia 25.06.2020 r. nr PR Pa 140.2020 o stwierdzenie nieważności aktu prawa miejscowego organu jednostki samorządu terytorialnego - Uchwały Rady Miejskiej w Dąbiu z dnia 4 grudnia 2018 r. numer II/33/2018 w sprawie nadania Statutu Sołectwa Majdany;

17. odpowiedź na skargę Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Kole z dnia 25.06.2020 r. nr PR Pa 141.2020 o stwierdzenie nieważności aktu prawa miejscowego organu jednostki samorządu terytorialnego - Uchwały Rady Miejskiej w Dąbiu z dnia 4 grudnia 2018 r. numer II/34/2018 w sprawie nadania Statutu Sołectwa Rośle;

18. odpowiedź na skargę Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Kole z dnia 25.06.2020 r. nr PR Pa 142.2020 o stwierdzenie nieważności aktu prawa miejscowego organu jednostki samorządu terytorialnego - Uchwały Rady Miejskiej w Dąbiu z dnia 4 grudnia 2018 r. numer II/35/2018 w sprawie nadania Statutu Sołectwa Rzuchów;

19. odpowiedź na skargę Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Kole z dnia 25.06.2020 r. nr PR Pa 143.2020 o stwierdzenie nieważności aktu prawa miejscowego organu jednostki samorządu terytorialnego - Uchwały Rady Miejskiej w Dąbiu z dnia 4 grudnia 2018 r. numer II/36/2018 w sprawie nadania Statutu Sołectwa Sobótka;

20. odpowiedź na skargę Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Kole z dnia 25.06.2020 r. nr PR Pa 145.2020 o stwierdzenie nieważności aktu prawa miejscowego organu jednostki samorządu terytorialnego - Uchwały Rady Miejskiej w Dąbiu z dnia 4 grudnia 2018 r. numer II/38/2018 w sprawie nadania Statutu Sołectwa Tarnówka Wiesiołowska;

21. odpowiedź na skargę Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Kole z dnia 25.06.2020 r. nr PR Pa 144.2020 o stwierdzenie nieważności aktu prawa miejscowego organu jednostki samorządu terytorialnego - Uchwały Rady Miejskiej w Dąbiu z dnia 4 grudnia 2018 r. numer II/37/2018 w sprawie nadania Statutu Sołectwa Tarnówka;

22. odpowiedź na skargę Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Kole z dnia 25.06.2020 r. nr PR Pa 146.2020 o stwierdzenie nieważności aktu prawa miejscowego organu jednostki samorządu terytorialnego - Uchwały Rady Miejskiej w Dąbiu z dnia 4 grudnia 2018 r. numer II/39/2018 w sprawie nadania Statutu Sołectwa Wiesiołów;

23. odpowiedź na skargę Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Kole z dnia 25.06.2020 r. nr PR Pa 147.2020 o stwierdzenie nieważności aktu prawa miejscowego organu jednostki samorządu terytorialnego - Uchwały Rady Miejskiej w Dąbiu z dnia 4 grudnia 2018 r. numer II/40/2018 w sprawie nadania Statutu Sołectwa Zalesie;

24. odpowiedź na skargę Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Kole z dnia 25.06.2020 r. nr PR Pa 135.2020 o stwierdzenie nieważności aktu prawa miejscowego organu jednostki samorządu terytorialnego - Uchwały Rady Miejskiej w Dąbiu z dnia 4 grudnia 2018 r. numer II/28/2018 w sprawie nadania Statutu Sołectwa Krzykosy Bród.

2. Treść odpowiedzi na skargi, o których mowa w § 1 ust. 1 pkt 1- 24 stanowią załączniki do niniejszej uchwały.

§ 2. 1. Upoważnia się Burmistrza Miasta Dąbie do przekazania skarg, o których mowa w § 1 ust. 1 pkt 1 - 24 wraz z odpowiedziami na skargi oraz do reprezentowania Rady Miejskiej w Dąbiu w postępowaniach przed Wojewódzkim Sądem Administracyjnym w Poznaniu, a także do ewentualnego wniesienia skarg kasacyjnych i reprezentowania Rady Miejskiej w Dąbiu w postępowaniach przed Naczelnym Sądem Administracyjnym w Warszawie dotyczących tych skarg.

2. Wykonanie uchwały powierza się Burmistrzowi Miasta Dąbie.

3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący Rady
Miejskiej w Dąbiu

Wacław Zwoniarkiewicz

Dąbie, dnia 10 sierpnia 2020 r.

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Poznaniu

ul. Ratajczaka 10/12, 61 – 815 Poznań

Skarżący: Prokuratura Rejonowa w Kole

ul. Sienkiewicza 21/23, 62 – 600 Koło

Gmina Dąbie

Skarżony organ: Rada Miejska w Dąbiu

NIP: 666 20 18 485, REGON: 311019071

reprezentowana przez Burmistrza Miasta Dąbie

Skarżony akt:

*Uchwała Rady Miejskiej w Dąbiu z dnia 4 grudnia 2018 r. numer II/17/2018
w sprawie nadania Statutu Sołectwa Augustynów.*

ODPOWIEDŹ

na skargę Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Kole z dnia 25.06.2020 r. nr PR Pa 124.2020 o stwierdzenie nieważności aktu prawa miejscowego organu jednostki samorządu terytorialnego.

Rada Miejska w Dąbiu, w odpowiedzi na skargę Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Kole z dnia 25.06.2020 r. nr PR Pa 124.2020 o stwierdzenie nieważności

zapisów załącznika do uchwały Rady Miejskiej w Dąbiu z dnia 4 grudnia 2018 r. numer II/17/2018 w sprawie nadania Statutu Sołectwa Augustynów, niniejszym:

- przekazuje w załączeniu skargę Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Kole z dnia 25.06.2020 r. nr PR Pa 124.2020 o stwierdzenie nieważności aktu prawa miejscowego organu jednostki samorządu terytorialnego wraz z wydrukiem przedmiotowej uchwały oraz załącznika do uchwały.

Nadto, Rada Miejska w Dąbiu wnosi o:

- 1) uwzględnienie skargi w całości;
- 2) nieobciążanie Gminy ewentualnymi kosztami postępowania w sprawie.

U Z A S A D N I E N I E

Uchwałą z dnia 4 grudnia 2018 r. numer II/17/2018 w sprawie nadania Statutu Sołectwa Augustynów, Rada Miejska w Dąbiu uchwaliła Statut Sołectwa Augustynów w brzmieniu ustalonym w załączniku do przedmiotowej Uchwały.

Skargą z dnia 25.06.2020 r. nr PR Pa 124.2020 Prokurator Prokuratury Rejonowej w Kole wniósł o stwierdzenie nieważności przedmiotowej uchwały w zakresie zapisów § 8 ust. 4 zdanie drugie, § 14 ust. 2, § 17 ust. 1, § 32 załącznika do uchwały, z przyczyn wskazanych w uzasadnieniu skargi.

Analiza treści skargi wskazuje, iż powinna ona zostać uznana za uzasadnioną. Zgodnie z regulacją konstytucyjną, akty prawa miejscowego to ustanowione na podstawie i w granicach upoważnień zawartych w ustawie powszechnie obowiązujące źródła prawa na obszarze działania organów, które je ustanowiły. Są one stanowione zarówno przez organy jednostek samorządu terytorialnego, jak i terenowe organy administracji rządowej (art. 94 Konstytucji). Akty prawa miejscowego, jako akty podustawowe, muszą być wydane na podstawie wyraźnego, a nie opartego jedynie na domniemaniu, czy wykładni celowościowej upoważnienia ustawowego, w granicach w tym upoważnieniu

określonych. Upoważnienie to nie może opierać się na domniemaniu objęcia swoim zakresem materii w nim niewymienionych (D. Dąbek, *Prawo miejscowe*, Warszawa 2007 r., str.72). Jak jednak zauważa się w orzecznictwie, związek między upoważnieniem zawartym w ustawie a aktem prawa miejscowego, wydanym na jego podstawie, w świetle art. 94 Konstytucji RP może być luźniejszy niż związek między upoważnieniem ustawowym a aktem podustawowym, w świetle art. 92 Konstytucji, zatem swoboda organu samorządu terytorialnego w przyjętej regulacji aktem prawa miejscowego jest większa, niż organu administracji publicznej przy stanowieniu aktu podustawowego (*wyrok WSA w Poznaniu, sygn. akt IV SA/Po 519/09, Lex nr 569963*). Przepisy Konstytucji oraz ustaw nie określają szczegółowo treści upoważnienia na wzór tego, jak czynią to w odniesieniu do rozporządzeń. Formalnie rzecz biorąc wystarczy, aby upoważnienie do ustanowienia aktów prawa miejscowego spełniało minimalne wymagania, co do jego treści, a więc określało materię będącą przedmiotem regulacji oraz organ do niej upoważniony. Należy mieć jednak na względzie, że przedmiotem niniejszej skargi jest uchwała, która niewątpliwie z uwagi na swój generalny i abstrakcyjny charakter oraz to, że jest ona skierowana między innymi do wszystkich mieszkańców sołectwa, stanowi akt prawa miejscowego, o którym mowa w art. 40 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym. Zarazem, *„statuty jednostek samorządu terytorialnego nie mogą zatem naruszać przepisów ustawy, a jedynie w ich granicach określać szczegółowo organizację i tryb pracy organów”* (por. *Wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gorzowie Wielkopolskim z dnia 14 listopada 2019 r. II SA/Go 547/19*).

Przedmiotowa uchwała w zakwestionowanych przez Prokuratora regulacjach wprowadza normy, które dotknięte są sprzecznością z obowiązującymi przepisami prawa we wskazanym w skardze zakresie. Dotyczy to wyżej wskazanych zapisów § 8 ust. 4 zdanie drugie, § 14 ust. 2, § 17 ust. 1, § 32 załącznika do uchwały. Uzasadnia to zatem stwierdzenie jej nieważności w zakresie wskazanym w skardze.

Reprezentacja Gminy Dąbie w zakresie skargi na akt prawa miejscowego przyjętego uchwałą Rady Miejskiej w Dąbiu, przysługuje Burmistrzowi Miasta Dąbie (por. *uchwałę*

Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 13 listopada 2012 r., sygn. akt: I OPS 3/12).

W niniejszej sprawie nie zachodzą bowiem okoliczności szczególne, które uzasadniałyby reprezentację przez inny podmiot.

Mając na uwadze powyższe, wnoszę jak w *petitum*.

W załączeniu:

- *skarga Prokuratora wraz z uchwałą i załącznikiem,*
- *odpis odpowiedzi na skargę.*

Dąbie, dnia 10 sierpnia 2020 r.

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Poznaniu

ul. Ratajczaka 10/12, 61 – 815 Poznań

Skarżący: Prokuratura Rejonowa w Kole

ul. Sienkiewicza 21/23, 62 – 600 Koło

Gmina Dąbie

Skarżony organ: Rada Miejska w Dąbiu

NIP: 666 20 18 485, REGON: 311019071

reprezentowana przez Burmistrza Miasta Dąbie

Skarżony akt:

Uchwała Rady Miejskiej w Dąbiu z dnia 4 grudnia 2018 r. numer II/18/2018 w sprawie nadania Statutu Sołectwa Baranowiec.

ODPOWIEDŹ

na skargę Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Kole z dnia 25.06.2020 r. nr PR Pa 125.2020 o stwierdzenie nieważności aktu prawa miejscowego organu jednostki samorządu terytorialnego.

Rada Miejska w Dąbiu, w odpowiedzi na skargę Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Kole z dnia 25.06.2020 r. nr PR Pa 125.2020 o stwierdzenie nieważności

zapisów załącznika do uchwały Rady Miejskiej w Dąbiu z dnia 4 grudnia 2018 r. numer II/18/2018 w sprawie nadania Statutu Sołectwa Baranowiec, niniejszym:

- przekazuje w załączeniu skargę Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Kole z dnia 25.06.2020 r. nr PR Pa 125.2020 o stwierdzenie nieważności aktu prawa miejscowego organu jednostki samorządu terytorialnego wraz z wydrukiem przedmiotowej uchwały oraz załącznika do uchwały.

Nadto, Rada Miejska w Dąbiu wnosi o:

- 1) uwzględnienie skargi w całości;
- 2) nieobciążanie Gminy ewentualnymi kosztami postępowania w sprawie.

U Z A S A D N I E N I E

Uchwałą z dnia 4 grudnia 2018 r. numer II/18/2018 w sprawie nadania Statutu Sołectwa Baranowiec, Rada Miejska w Dąbiu uchwaliła Statut Sołectwa Baranowiec w brzmieniu ustalonym w załączniku do przedmiotowej Uchwały.

Skargą z dnia 25.06.2020 r. nr PR Pa 125.2020 Prokurator Prokuratury Rejonowej w Kole wniósł o stwierdzenie nieważności przedmiotowej uchwały w zakresie zapisów § 8 ust. 4 zdanie drugie, § 14 ust. 2, § 17 ust. 1, § 32 załącznika do uchwały, z przyczyn wskazanych w uzasadnieniu skargi.

Analiza treści skargi wskazuje, iż powinna ona zostać uznana za uzasadnioną. Zgodnie z regulacją konstytucyjną, akty prawa miejscowego to ustanowione na podstawie i w granicach upoważnień zawartych w ustawie powszechnie obowiązujące źródła prawa na obszarze działania organów, które je ustanowiły. Są one stanowione zarówno przez organy jednostek samorządu terytorialnego, jak i terenowe organy administracji rządowej (art. 94 Konstytucji). Akty prawa miejscowego, jako akty podustawowe, muszą być wydane na podstawie wyraźnego, a nie opartego jedynie na domniemaniu, czy wykładni celowościowej upoważnienia ustawowego, w granicach w tym upoważnieniu

określonych. Upoważnienie to nie może opierać się na domniemaniu objęcia swoim zakresem materii w nim niewymienionych (D. Dąbek, *Prawo miejscowe*, Warszawa 2007 r., str.72). Jak jednak zauważa się w orzecznictwie, związek między upoważnieniem zawartym w ustawie a aktem prawa miejscowego, wydanym na jego podstawie, w świetle art. 94 Konstytucji RP może być luźniejszy niż związek między upoważnieniem ustawowym a aktem podustawowym, w świetle art. 92 Konstytucji, zatem swoboda organu samorządu terytorialnego w przyjętej regulacji aktem prawa miejscowego jest większa, niż organu administracji publicznej przy stanowieniu aktu podustawowego (*wyrok WSA w Poznaniu, sygn. akt IV SA/Po 519/09, Lex nr 569963*). Przepisy Konstytucji oraz ustaw nie określają szczegółowo treści upoważnienia na wzór tego, jak czynią to w odniesieniu do rozporządzeń. Formalnie rzecz biorąc wystarczy, aby upoważnienie do ustanowienia aktów prawa miejscowego spełniało minimalne wymagania, co do jego treści, a więc określało materię będącą przedmiotem regulacji oraz organ do niej upoważniony. Należy mieć jednak na względzie, że przedmiotem niniejszej skargi jest uchwała, która niewątpliwie z uwagi na swój generalny i abstrakcyjny charakter oraz to, że jest ona skierowana między innymi do wszystkich mieszkańców sołectwa, stanowi akt prawa miejscowego, o którym mowa w art. 40 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym. Zarazem, *„statuty jednostek samorządu terytorialnego nie mogą zatem naruszać przepisów ustawy, a jedynie w ich granicach określać szczegółowo organizację i tryb pracy organów”* (por. *Wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gorzowie Wielkopolskim z dnia 14 listopada 2019 r. II SA/Go 547/19*).

Przedmiotowa uchwała w zakwestionowanych przez Prokuratora regulacjach wprowadza normy, które dotknięte są sprzecznością z obowiązującymi przepisami prawa we wskazanym w skardze zakresie. Dotyczy to wyżej wskazanych zapisów § 8 ust. 4 zdanie drugie, § 14 ust. 2, § 17 ust. 1, § 32 załącznika do uchwały. Uzasadnia to zatem stwierdzenie jej nieważności w zakresie wskazanym w skardze.

Reprezentacja Gminy Dąbie w zakresie skargi na akt prawa miejscowego przyjętego uchwałą Rady Miejskiej w Dąbiu, przysługuje Burmistrzowi Miasta Dąbie (*por. uchwałę*

Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 13 listopada 2012 r., sygn. akt: I OPS 3/12).

W niniejszej sprawie nie zachodzą bowiem okoliczności szczególne, które uzasadniałyby reprezentację przez inny podmiot.

Mając na uwadze powyższe, wnoszę jak w *petitum*.

W załączeniu:

- *skarga Prokuratora wraz z uchwałą i załącznikiem,*
- *odpis odpowiedzi na skargę.*

Dąbie, dnia 10 sierpnia 2020 r.

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Poznaniu

ul. Ratajczaka 10/12, 61 – 815 Poznań

Skarżący: Prokuratura Rejonowa w Kole

ul. Sienkiewicza 21/23, 62 – 600 Koło

Gmina Dąbie

Skarżony organ: Rada Miejska w Dąbiu

NIP: 666 20 18 485, REGON: 311019071

reprezentowana przez Burmistrza Miasta Dąbie

Skarżony akt:

*Uchwała Rady Miejskiej w Dąbiu z dnia 4 grudnia 2018 r. numer II/19/2018
w sprawie nadania Statutu Sołectwa Chełmno Parcele.*

ODPOWIEDŹ

na skargę Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Kole z dnia 25.06.2020 r. nr PR Pa 127.2020 o stwierdzenie nieważności aktu prawa miejscowego organu jednostki samorządu terytorialnego.

Rada Miejska w Dąbiu, w odpowiedzi na skargę Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Kole z dnia 25.06.2020 r. nr PR Pa 127.2020 o stwierdzenie nieważności

zapisów załącznika do uchwały Rady Miejskiej w Dąbiu z dnia 4 grudnia 2018 r. numer II/19/2018 w sprawie nadania Statutu Sołectwa Chełmno Parcele, niniejszym:

- przekazuje w załączeniu skargę Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Kole z dnia 25.06.2020 r. nr PR Pa 127.2020 o stwierdzenie nieważności aktu prawa miejscowego organu jednostki samorządu terytorialnego wraz z wydrukiem przedmiotowej uchwały oraz załącznika do uchwały.

Nadto, Rada Miejska w Dąbiu wnosi o:

- 1) uwzględnienie skargi w całości;
- 2) nieobciążanie Gminy ewentualnymi kosztami postępowania w sprawie.

U Z A S A D N I E N I E

Uchwałą z dnia 4 grudnia 2018 r. numer II/19/2018 w sprawie nadania Statutu Sołectwa Chełmno Parcele, Rada Miejska w Dąbiu uchwaliła Statut Sołectwa Chełmno Parcele w brzmieniu ustalonym w załączniku do przedmiotowej Uchwały.

Skargą z dnia 25.06.2020 r. nr PR Pa 127.2020 Prokurator Prokuratury Rejonowej w Kole wniósł o stwierdzenie nieważności przedmiotowej uchwały w zakresie zapisów § 8 ust. 4 zdanie drugie, § 14 ust. 2, § 17 ust. 1, § 32 załącznika do uchwały, z przyczyn wskazanych w uzasadnieniu skargi.

Analiza treści skargi wskazuje, iż powinna ona zostać uznana za uzasadnioną. Zgodnie z regulacją konstytucyjną, akty prawa miejscowego to ustanowione na podstawie i w granicach upoważnień zawartych w ustawie powszechnie obowiązujące źródła prawa na obszarze działania organów, które je ustanowiły. Są one stanowione zarówno przez organy jednostek samorządu terytorialnego, jak i terenowe organy administracji rządowej (art. 94 Konstytucji). Akty prawa miejscowego, jako akty podustawowe, muszą być wydane na podstawie wyraźnego, a nie opartego jedynie na domniemaniu, czy wykładni celowościowej upoważnienia ustawowego, w granicach w tym upoważnieniu

określonych. Upoważnienie to nie może opierać się na domniemaniu objęcia swoim zakresem materii w nim niewymienionych (D. Dąbek, *Prawo miejscowe*, Warszawa 2007 r., str.72). Jak jednak zauważa się w orzecznictwie, związek między upoważnieniem zawartym w ustawie a aktem prawa miejscowego, wydanym na jego podstawie, w świetle art. 94 Konstytucji RP może być luźniejszy niż związek między upoważnieniem ustawowym a aktem podustawowym, w świetle art. 92 Konstytucji, zatem swoboda organu samorządu terytorialnego w przyjętej regulacji aktem prawa miejscowego jest większa, niż organu administracji publicznej przy stanowieniu aktu podustawowego (*wyrok WSA w Poznaniu, sygn. akt IV SA/Po 519/09, Lex nr 569963*). Przepisy Konstytucji oraz ustaw nie określają szczegółowo treści upoważnienia na wzór tego, jak czynią to w odniesieniu do rozporządzeń. Formalnie rzecz biorąc wystarczy, aby upoważnienie do ustanowienia aktów prawa miejscowego spełniało minimalne wymagania, co do jego treści, a więc określało materię będącą przedmiotem regulacji oraz organ do niej upoważniony. Należy mieć jednak na względzie, że przedmiotem niniejszej skargi jest uchwała, która niewątpliwie z uwagi na swój generalny i abstrakcyjny charakter oraz to, że jest ona skierowana między innymi do wszystkich mieszkańców sołectwa, stanowi akt prawa miejscowego, o którym mowa w art. 40 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym. Zarazem, *„statuty jednostek samorządu terytorialnego nie mogą zatem naruszać przepisów ustawy, a jedynie w ich granicach określać szczegółowo organizację i tryb pracy organów”* (por. *Wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gorzowie Wielkopolskim z dnia 14 listopada 2019 r. II SA/Go 547/19*).

Przedmiotowa uchwała w zakwestionowanych przez Prokuratora regulacjach wprowadza normy, które dotknięte są sprzecznością z obowiązującymi przepisami prawa we wskazanym w skardze zakresie. Dotyczy to wyżej wskazanych zapisów § 8 ust. 4 zdanie drugie, § 14 ust. 2, § 17 ust. 1, § 32 załącznika do uchwały. Uzasadnia to zatem stwierdzenie jej nieważności w zakresie wskazanym w skardze.

Reprezentacja Gminy Dąbie w zakresie skargi na akt prawa miejscowego przyjętego uchwałą Rady Miejskiej w Dąbiu, przysługuje Burmistrzowi Miasta Dąbie (*por. uchwałę*

Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 13 listopada 2012 r., sygn. akt: I OPS 3/12).

W niniejszej sprawie nie zachodzą bowiem okoliczności szczególne, które uzasadniałyby reprezentację przez inny podmiot.

Mając na uwadze powyższe, wnoszę jak w *petitum*.

W załączeniu:

- *skarga Prokuratora wraz z uchwałą i załącznikiem,*
- *odpis odpowiedzi na skargę.*

Dąbie, dnia 10 sierpnia 2020 r.

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Poznaniu

ul. Ratajczaka 10/12, 61 – 815 Poznań

Skarżący: Prokuratura Rejonowa w Kole

ul. Sienkiewicza 21/23, 62 – 600 Koło

Gmina Dąbie

Skarżony organ: Rada Miejska w Dąbiu

NIP: 666 20 18 485, REGON: 311019071

reprezentowana przez Burmistrza Miasta Dąbie

Skarżony akt:

*Uchwała Rady Miejskiej w Dąbiu z dnia 4 grudnia 2018 r. numer II/20/2018
w sprawie nadania Statutu Sołectwa Chełmno.*

ODPOWIEDŹ

na skargę Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Kole z dnia 25.06.2020 r. nr PR Pa 126.2020 o stwierdzenie nieważności aktu prawa miejscowego organu jednostki samorządu terytorialnego.

Rada Miejska w Dąbiu, w odpowiedzi na skargę Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Kole z dnia 25.06.2020 r. nr PR Pa 126.2020 o stwierdzenie nieważności

zapisów załącznika do uchwały Rady Miejskiej w Dąbiu z dnia 4 grudnia 2018 r. numer II/20/2018 w sprawie nadania Statutu Sołectwa Chełmno, niniejszym:

- przekazuje w załączeniu skargę Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Kole z dnia 25.06.2020 r. nr PR Pa 126.2020 o stwierdzenie nieważności aktu prawa miejscowego organu jednostki samorządu terytorialnego wraz z wydrukiem przedmiotowej uchwały oraz załącznika do uchwały.

Nadto, Rada Miejska w Dąbiu wnosi o:

- 1) uwzględnienie skargi w całości;
- 2) nieobciążanie Gminy ewentualnymi kosztami postępowania w sprawie.

U Z A S A D N I E N I E

Uchwałą z dnia 4 grudnia 2018 r. numer II/20/2018 w sprawie nadania Statutu Sołectwa Chełmno, Rada Miejska w Dąbiu uchwaliła Statut Sołectwa Chełmno w brzmieniu ustalonym w załączniku do przedmiotowej Uchwały.

Skargą z dnia 25.06.2020 r. nr PR Pa 126.2020 Prokurator Prokuratury Rejonowej w Kole wniósł o stwierdzenie nieważności przedmiotowej uchwały w zakresie zapisów § 8 ust. 4 zdanie drugie, § 14 ust. 2, § 17 ust. 1, § 32 załącznika do uchwały, z przyczyn wskazanych w uzasadnieniu skargi.

Analiza treści skargi wskazuje, iż powinna ona zostać uznana za uzasadnioną. Zgodnie z regulacją konstytucyjną, akty prawa miejscowego to ustanowione na podstawie i w granicach upoważnień zawartych w ustawie powszechnie obowiązujące źródła prawa na obszarze działania organów, które je ustanowiły. Są one stanowione zarówno przez organy jednostek samorządu terytorialnego, jak i terenowe organy administracji rządowej (art. 94 Konstytucji). Akty prawa miejscowego, jako akty podustawowe, muszą być wydane na podstawie wyraźnego, a nie opartego jedynie na domniemaniu, czy wykładni celowościowej upoważnienia ustawowego, w granicach w tym upoważnieniu

określonych. Upoważnienie to nie może opierać się na domniemaniu objęcia swoim zakresem materii w nim niewymienionych (D. Dąbek, *Prawo miejscowe*, Warszawa 2007 r., str.72). Jak jednak zauważa się w orzecznictwie, związek między upoważnieniem zawartym w ustawie a aktem prawa miejscowego, wydanym na jego podstawie, w świetle art. 94 Konstytucji RP może być luźniejszy niż związek między upoważnieniem ustawowym a aktem podustawowym, w świetle art. 92 Konstytucji, zatem swoboda organu samorządu terytorialnego w przyjętej regulacji aktem prawa miejscowego jest większa, niż organu administracji publicznej przy stanowieniu aktu podustawowego (*wyrok WSA w Poznaniu, sygn. akt IV SA/Po 519/09, Lex nr 569963*). Przepisy Konstytucji oraz ustaw nie określają szczegółowo treści upoważnienia na wzór tego, jak czynią to w odniesieniu do rozporządzeń. Formalnie rzecz biorąc wystarczy, aby upoważnienie do ustanowienia aktów prawa miejscowego spełniało minimalne wymagania, co do jego treści, a więc określało materię będącą przedmiotem regulacji oraz organ do niej upoważniony. Należy mieć jednak na względzie, że przedmiotem niniejszej skargi jest uchwała, która niewątpliwie z uwagi na swój generalny i abstrakcyjny charakter oraz to, że jest ona skierowana między innymi do wszystkich mieszkańców sołectwa, stanowi akt prawa miejscowego, o którym mowa w art. 40 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym. Zarazem, *„statuty jednostek samorządu terytorialnego nie mogą zatem naruszać przepisów ustawy, a jedynie w ich granicach określać szczegółowo organizację i tryb pracy organów”* (por. *Wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gorzowie Wielkopolskim z dnia 14 listopada 2019 r. II SA/Go 547/19*).

Przedmiotowa uchwała w zakwestionowanych przez Prokuratora regulacjach wprowadza normy, które dotknięte są sprzecznością z obowiązującymi przepisami prawa we wskazanym w skardze zakresie. Dotyczy to wyżej wskazanych zapisów § 8 ust. 4 zdanie drugie, § 14 ust. 2, § 17 ust. 1, § 32 załącznika do uchwały. Uzasadnia to zatem stwierdzenie jej nieważności w zakresie wskazanym w skardze.

Reprezentacja Gminy Dąbie w zakresie skargi na akt prawa miejscowego przyjętego uchwałą Rady Miejskiej w Dąbiu, przysługuje Burmistrzowi Miasta Dąbie (*por. uchwałę*

Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 13 listopada 2012 r., sygn. akt: I OPS 3/12).

W niniejszej sprawie nie zachodzą bowiem okoliczności szczególne, które uzasadniałyby reprezentację przez inny podmiot.

Mając na uwadze powyższe, wnoszę jak w *petitum*.

W załączeniu:

- *skarga Prokuratora wraz z uchwałą i załącznikiem,*
- *odpis odpowiedzi na skargę.*

Dąbie, dnia 10 sierpnia 2020 r.

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Poznaniu

ul. Ratajczaka 10/12, 61 – 815 Poznań

Skarżący: Prokuratura Rejonowa w Kole

ul. Sienkiewicza 21/23, 62 – 600 Koło

Gmina Dąbie

Skarżony organ: Rada Miejska w Dąbiu

NIP: 666 20 18 485, REGON: 311019071

reprezentowana przez Burmistrza Miasta Dąbie

Skarżony akt:

*Uchwała Rady Miejskiej w Dąbiu z dnia 4 grudnia 2018 r. numer II/21/2018
w sprawie nadania Statutu Sołectwa Chruścin.*

ODPOWIEDŹ

na skargę Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Kole z dnia 25.06.2020 r. nr PR Pa 128.2020 o stwierdzenie nieważności aktu prawa miejscowego organu jednostki samorządu terytorialnego.

Rada Miejska w Dąbiu, w odpowiedzi na skargę Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Kole z dnia 25.06.2020 r. nr PR Pa 128.2020 o stwierdzenie nieważności

zapisów załącznika do uchwały Rady Miejskiej w Dąbiu z dnia 4 grudnia 2018 r. numer II/21/2018 w sprawie nadania Statutu Sołectwa Chruścin, niniejszym:

- przekazuje w załączeniu skargę Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Kole z dnia 25.06.2020 r. nr PR Pa 128.2020 o stwierdzenie nieważności aktu prawa miejscowego organu jednostki samorządu terytorialnego wraz z wydrukiem przedmiotowej uchwały oraz załącznika do uchwały.

Nadto, Rada Miejska w Dąbiu wnosi o:

- 1) uwzględnienie skargi w całości;
- 2) nieobciążanie Gminy ewentualnymi kosztami postępowania w sprawie.

U Z A S A D N I E N I E

Uchwałą z dnia 4 grudnia 2018 r. numer II/21/2018 w sprawie nadania Statutu Sołectwa Chruścin, Rada Miejska w Dąbiu uchwaliła Statut Sołectwa Chruścin w brzmieniu ustalonym w załączniku do przedmiotowej Uchwały.

Skargą z dnia 25.06.2020 r. nr PR Pa 128.2020 Prokurator Prokuratury Rejonowej w Kole wniósł o stwierdzenie nieważności przedmiotowej uchwały w zakresie zapisów § 8 ust. 4 zdanie drugie, § 14 ust. 2, § 17 ust. 1, § 32 załącznika do uchwały, z przyczyn wskazanych w uzasadnieniu skargi.

Analiza treści skargi wskazuje, iż powinna ona zostać uznana za uzasadnioną. Zgodnie z regulacją konstytucyjną, akty prawa miejscowego to ustanowione na podstawie i w granicach upoważnień zawartych w ustawie powszechnie obowiązujące źródła prawa na obszarze działania organów, które je ustanowiły. Są one stanowione zarówno przez organy jednostek samorządu terytorialnego, jak i terenowe organy administracji rządowej (art. 94 Konstytucji). Akty prawa miejscowego, jako akty podustawowe, muszą być wydane na podstawie wyraźnego, a nie opartego jedynie na domniemaniu, czy wykładni celowościowej upoważnienia ustawowego, w granicach w tym upoważnieniu

określonych. Upoważnienie to nie może opierać się na domniemaniu objęcia swoim zakresem materii w nim niewymienionych (D. Dąbek, *Prawo miejscowe*, Warszawa 2007 r., str.72). Jak jednak zauważa się w orzecznictwie, związek między upoważnieniem zawartym w ustawie a aktem prawa miejscowego, wydanym na jego podstawie, w świetle art. 94 Konstytucji RP może być luźniejszy niż związek między upoważnieniem ustawowym a aktem podustawowym, w świetle art. 92 Konstytucji, zatem swoboda organu samorządu terytorialnego w przyjętej regulacji aktem prawa miejscowego jest większa, niż organu administracji publicznej przy stanowieniu aktu podustawowego (*wyrok WSA w Poznaniu, sygn. akt IV SA/Po 519/09, Lex nr 569963*). Przepisy Konstytucji oraz ustaw nie określają szczegółowo treści upoważnienia na wzór tego, jak czynią to w odniesieniu do rozporządzeń. Formalnie rzecz biorąc wystarczy, aby upoważnienie do ustanowienia aktów prawa miejscowego spełniało minimalne wymagania, co do jego treści, a więc określało materię będącą przedmiotem regulacji oraz organ do niej upoważniony. Należy mieć jednak na względzie, że przedmiotem niniejszej skargi jest uchwała, która niewątpliwie z uwagi na swój generalny i abstrakcyjny charakter oraz to, że jest ona skierowana między innymi do wszystkich mieszkańców sołectwa, stanowi akt prawa miejscowego, o którym mowa w art. 40 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym. Zarazem, *„statuty jednostek samorządu terytorialnego nie mogą zatem naruszać przepisów ustawy, a jedynie w ich granicach określać szczegółowo organizację i tryb pracy organów”* (por. *Wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gorzowie Wielkopolskim z dnia 14 listopada 2019 r. II SA/Go 547/19*).

Przedmiotowa uchwała w zakwestionowanych przez Prokuratora regulacjach wprowadza normy, które dotknięte są sprzecznością z obowiązującymi przepisami prawa we wskazanym w skardze zakresie. Dotyczy to wyżej wskazanych zapisów § 8 ust. 4 zdanie drugie, § 14 ust. 2, § 17 ust. 1, § 32 załącznika do uchwały. Uzasadnia to zatem stwierdzenie jej nieważności w zakresie wskazanym w skardze.

Reprezentacja Gminy Dąbie w zakresie skargi na akt prawa miejscowego przyjętego uchwałą Rady Miejskiej w Dąbiu, przysługuje Burmistrzowi Miasta Dąbie (*por. uchwałę*

Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 13 listopada 2012 r., sygn. akt: I OPS 3/12).

W niniejszej sprawie nie zachodzą bowiem okoliczności szczególne, które uzasadniałyby reprezentację przez inny podmiot.

Mając na uwadze powyższe, wnoszę jak w *petitum*.

W załączeniu:

- *skarga Prokuratora wraz z uchwałą i załącznikiem,*
- *odpis odpowiedzi na skargę.*

Dąbie, dnia 10 sierpnia 2020 r.

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Poznaniu

ul. Ratajczaka 10/12, 61 – 815 Poznań

Skarżący: Prokuratura Rejonowa w Kole

ul. Sienkiewicza 21/23, 62 – 600 Koło

Gmina Dąbie

Skarżony organ: Rada Miejska w Dąbiu

NIP: 666 20 18 485, REGON: 311019071

reprezentowana przez Burmistrza Miasta Dąbie

Skarżony akt:

*Uchwała Rady Miejskiej w Dąbiu z dnia 4 grudnia 2018 r. numer II/22/2018
w sprawie nadania Statutu Sołectwa Cichmiana.*

ODPOWIEDŹ

na skargę Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Kole z dnia 25.06.2020 r. nr PR Pa 129.2020 o stwierdzenie nieważności aktu prawa miejscowego organu jednostki samorządu terytorialnego.

Rada Miejska w Dąbiu, w odpowiedzi na skargę Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Kole z dnia 25.06.2020 r. nr PR Pa 129.2020 o stwierdzenie nieważności

zapisów załącznika do uchwały Rady Miejskiej w Dąbiu z dnia 4 grudnia 2018 r. numer II/22/2018 w sprawie nadania Statutu Sołectwa Cichmiana, niniejszym:

- przekazuje w załączeniu skargę Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Kole z dnia 25.06.2020 r. nr PR Pa 129.2020 o stwierdzenie nieważności aktu prawa miejscowego organu jednostki samorządu terytorialnego wraz z wydrukiem przedmiotowej uchwały oraz załącznika do uchwały.

Nadto, Rada Miejska w Dąbiu wnosi o:

- 1) uwzględnienie skargi w całości;
- 2) nieobciążanie Gminy ewentualnymi kosztami postępowania w sprawie.

U Z A S A D N I E N I E

Uchwałą z dnia 4 grudnia 2018 r. numer II/22/2018 w sprawie nadania Statutu Sołectwa Cichmiana, Rada Miejska w Dąbiu uchwaliła Statut Sołectwa Cichmiana w brzmieniu ustalonym w załączniku do przedmiotowej Uchwały.

Skargą z dnia 25.06.2020 r. nr PR Pa 129.2020 Prokurator Prokuratury Rejonowej w Kole wniósł o stwierdzenie nieważności przedmiotowej uchwały w zakresie zapisów § 8 ust. 4 zdanie drugie, § 14 ust. 2, § 17 ust. 1, § 32 załącznika do uchwały, z przyczyn wskazanych w uzasadnieniu skargi.

Analiza treści skargi wskazuje, iż powinna ona zostać uznana za uzasadnioną. Zgodnie z regulacją konstytucyjną, akty prawa miejscowego to ustanowione na podstawie i w granicach upoważnień zawartych w ustawie powszechnie obowiązujące źródła prawa na obszarze działania organów, które je ustanowiły. Są one stanowione zarówno przez organy jednostek samorządu terytorialnego, jak i terenowe organy administracji rządowej (art. 94 Konstytucji). Akty prawa miejscowego, jako akty podustawowe, muszą być wydane na podstawie wyraźnego, a nie opartego jedynie na domniemaniu, czy wykładni celowościowej upoważnienia ustawowego, w granicach w tym upoważnieniu

określonych. Upoważnienie to nie może opierać się na domniemaniu objęcia swoim zakresem materii w nim niewymienionych (D. Dąbek, *Prawo miejscowe*, Warszawa 2007 r., str.72). Jak jednak zauważa się w orzecznictwie, związek między upoważnieniem zawartym w ustawie a aktem prawa miejscowego, wydanym na jego podstawie, w świetle art. 94 Konstytucji RP może być luźniejszy niż związek między upoważnieniem ustawowym a aktem podustawowym, w świetle art. 92 Konstytucji, zatem swoboda organu samorządu terytorialnego w przyjętej regulacji aktem prawa miejscowego jest większa, niż organu administracji publicznej przy stanowieniu aktu podustawowego (*wyrok WSA w Poznaniu, sygn. akt IV SA/Po 519/09, Lex nr 569963*). Przepisy Konstytucji oraz ustaw nie określają szczegółowo treści upoważnienia na wzór tego, jak czynią to w odniesieniu do rozporządzeń. Formalnie rzecz biorąc wystarczy, aby upoważnienie do ustanowienia aktów prawa miejscowego spełniało minimalne wymagania, co do jego treści, a więc określało materię będącą przedmiotem regulacji oraz organ do niej upoważniony. Należy mieć jednak na względzie, że przedmiotem niniejszej skargi jest uchwała, która niewątpliwie z uwagi na swój generalny i abstrakcyjny charakter oraz to, że jest ona skierowana między innymi do wszystkich mieszkańców sołectwa, stanowi akt prawa miejscowego, o którym mowa w art. 40 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym. Zarazem, *„statuty jednostek samorządu terytorialnego nie mogą zatem naruszać przepisów ustawy, a jedynie w ich granicach określać szczegółowo organizację i tryb pracy organów”* (por. *Wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gorzowie Wielkopolskim z dnia 14 listopada 2019 r. II SA/Go 547/19*).

Przedmiotowa uchwała w zakwestionowanych przez Prokuratora regulacjach wprowadza normy, które dotknięte są sprzecznością z obowiązującymi przepisami prawa we wskazanym w skardze zakresie. Dotyczy to wyżej wskazanych zapisów § 8 ust. 4 zdanie drugie, § 14 ust. 2, § 17 ust. 1, § 32 załącznika do uchwały. Uzasadnia to zatem stwierdzenie jej nieważności w zakresie wskazanym w skardze.

Reprezentacja Gminy Dąbie w zakresie skargi na akt prawa miejscowego przyjętego uchwałą Rady Miejskiej w Dąbiu, przysługuje Burmistrzowi Miasta Dąbie (por. *uchwałę*

Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 13 listopada 2012 r., sygn. akt: I OPS 3/12).

W niniejszej sprawie nie zachodzą bowiem okoliczności szczególne, które uzasadniałyby reprezentację przez inny podmiot.

Mając na uwadze powyższe, wnoszę jak w *petitum*.

W załączeniu:

- *skarga Prokuratora wraz z uchwałą i załącznikiem,*
- *odpis odpowiedzi na skargę.*

Dąbie, dnia 10 sierpnia 2020 r.

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Poznaniu

ul. Ratajczaka 10/12, 61 – 815 Poznań

Skarżący: Prokuratura Rejonowa w Kole

ul. Sienkiewicza 21/23, 62 – 600 Koło

Gmina Dąbie

Skarżony organ: Rada Miejska w Dąbiu

NIP: 666 20 18 485, REGON: 311019071

reprezentowana przez Burmistrza Miasta Dąbie

Skarżony akt:

*Uchwała Rady Miejskiej w Dąbiu z dnia 4 grudnia 2018 r. numer II/23/2018
w sprawie nadania Statutu Sołectwa Domanin.*

ODPOWIEDŹ

na skargę Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Kole z dnia 25.06.2020 r. nr PR Pa 130.2020 o stwierdzenie nieważności aktu prawa miejscowego organu jednostki samorządu terytorialnego.

Rada Miejska w Dąbiu, w odpowiedzi na skargę Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Kole z dnia 25.06.2020 r. nr PR Pa 130.2020 o stwierdzenie nieważności

zapisów załącznika do uchwały Rady Miejskiej w Dąbiu z dnia 4 grudnia 2018 r. numer II/23/2018 w sprawie nadania Statutu Sołectwa Domanin, niniejszym:

- przekazuje w załączeniu skargę Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Kole z dnia 25.06.2020 r. nr PR Pa 130.2020 o stwierdzenie nieważności aktu prawa miejscowego organu jednostki samorządu terytorialnego wraz z wydrukiem przedmiotowej uchwały oraz załącznika do uchwały.

Nadto, Rada Miejska w Dąbiu wnosi o:

- 1) uwzględnienie skargi w całości;
- 2) nieobciążanie Gminy ewentualnymi kosztami postępowania w sprawie.

U Z A S A D N I E N I E

Uchwałą z dnia 4 grudnia 2018 r. numer II/23/2018 w sprawie nadania Statutu Sołectwa Domanin, Rada Miejska w Dąbiu uchwaliła Statut Sołectwa Domanin w brzmieniu ustalonym w załączniku do przedmiotowej Uchwały.

Skargą z dnia 25.06.2020 r. nr PR Pa 130.2020 Prokurator Prokuratury Rejonowej w Kole wniósł o stwierdzenie nieważności przedmiotowej uchwały w zakresie zapisów § 8 ust. 4 zdanie drugie, § 14 ust. 2, § 17 ust. 1, § 32 załącznika do uchwały, z przyczyn wskazanych w uzasadnieniu skargi.

Analiza treści skargi wskazuje, iż powinna ona zostać uznana za uzasadnioną. Zgodnie z regulacją konstytucyjną, akty prawa miejscowego to ustanowione na podstawie i w granicach upoważnień zawartych w ustawie powszechnie obowiązujące źródła prawa na obszarze działania organów, które je ustanowiły. Są one stanowione zarówno przez organy jednostek samorządu terytorialnego, jak i terenowe organy administracji rządowej (art. 94 Konstytucji). Akty prawa miejscowego, jako akty podustawowe, muszą być wydane na podstawie wyraźnego, a nie opartego jedynie na domniemaniu, czy wykładni celowościowej upoważnienia ustawowego, w granicach w tym upoważnieniu

określonych. Upoważnienie to nie może opierać się na domniemaniu objęcia swoim zakresem materii w nim niewymienionych (D. Dąbek, *Prawo miejscowe*, Warszawa 2007 r., str.72). Jak jednak zauważa się w orzecznictwie, związek między upoważnieniem zawartym w ustawie a aktem prawa miejscowego, wydanym na jego podstawie, w świetle art. 94 Konstytucji RP może być luźniejszy niż związek między upoważnieniem ustawowym a aktem podustawowym, w świetle art. 92 Konstytucji, zatem swoboda organu samorządu terytorialnego w przyjętej regulacji aktem prawa miejscowego jest większa, niż organu administracji publicznej przy stanowieniu aktu podustawowego (*wyrok WSA w Poznaniu, sygn. akt IV SA/Po 519/09, Lex nr 569963*). Przepisy Konstytucji oraz ustaw nie określają szczegółowo treści upoważnienia na wzór tego, jak czynią to w odniesieniu do rozporządzeń. Formalnie rzecz biorąc wystarczy, aby upoważnienie do ustanowienia aktów prawa miejscowego spełniało minimalne wymagania, co do jego treści, a więc określało materię będącą przedmiotem regulacji oraz organ do niej upoważniony. Należy mieć jednak na względzie, że przedmiotem niniejszej skargi jest uchwała, która niewątpliwie z uwagi na swój generalny i abstrakcyjny charakter oraz to, że jest ona skierowana między innymi do wszystkich mieszkańców sołectwa, stanowi akt prawa miejscowego, o którym mowa w art. 40 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym. Zarazem, *„statuty jednostek samorządu terytorialnego nie mogą zatem naruszać przepisów ustawy, a jedynie w ich granicach określać szczegółowo organizację i tryb pracy organów”* (por. *Wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gorzowie Wielkopolskim z dnia 14 listopada 2019 r. II SA/Go 547/19*).

Przedmiotowa uchwała w zakwestionowanych przez Prokuratora regulacjach wprowadza normy, które dotknięte są sprzecznością z obowiązującymi przepisami prawa we wskazanym w skardze zakresie. Dotyczy to wyżej wskazanych zapisów § 8 ust. 4 zdanie drugie, § 14 ust. 2, § 17 ust. 1, § 32 załącznika do uchwały. Uzasadnia to zatem stwierdzenie jej nieważności w zakresie wskazanym w skardze.

Reprezentacja Gminy Dąbie w zakresie skargi na akt prawa miejscowego przyjętego uchwałą Rady Miejskiej w Dąbiu, przysługuje Burmistrzowi Miasta Dąbie (*por. uchwałę*

Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 13 listopada 2012 r., sygn. akt: I OPS 3/12).

W niniejszej sprawie nie zachodzą bowiem okoliczności szczególne, które uzasadniałyby reprezentację przez inny podmiot.

Mając na uwadze powyższe, wnoszę jak w *petitum*.

W załączeniu:

- skarga Prokuratora wraz z uchwałą i załącznikiem,
- odpis odpowiedzi na skargę.

Dąbie, dnia 10 sierpnia 2020 r.

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Poznaniu

ul. Ratajczaka 10/12, 61 – 815 Poznań

Skarżący: Prokuratura Rejonowa w Kole

ul. Sienkiewicza 21/23, 62 – 600 Koło

Gmina Dąbie

Skarżony organ: Rada Miejska w Dąbiu

NIP: 666 20 18 485, REGON: 311019071

reprezentowana przez Burmistrza Miasta Dąbie

Skarżony akt:

*Uchwała Rady Miejskiej w Dąbiu z dnia 4 grudnia 2018 r. numer II/24/2018
w sprawie nadania Statutu Sołectwa Gaj.*

ODPOWIEDŹ

na skargę Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Kole z dnia 25.06.2020 r. nr PR Pa 131.2020 o stwierdzenie nieważności aktu prawa miejscowego organu jednostki samorządu terytorialnego.

Rada Miejska w Dąbiu, w odpowiedzi na skargę Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Kole z dnia 25.06.2020 r. nr PR Pa 131.2020 o stwierdzenie nieważności

zapisów załącznika do uchwały Rady Miejskiej w Dąbiu z dnia 4 grudnia 2018 r. numer II/24/2018 w sprawie nadania Statutu Sołectwa Gaj, niniejszym:

- przekazuje w załączeniu skargę Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Kole z dnia 25.06.2020 r. nr PR Pa 131.2020 o stwierdzenie nieważności aktu prawa miejscowego organu jednostki samorządu terytorialnego wraz z wydrukiem przedmiotowej uchwały oraz załącznika do uchwały.

Nadto, Rada Miejska w Dąbiu wnosi o:

- 1) uwzględnienie skargi w całości;
- 2) nieobciążanie Gminy ewentualnymi kosztami postępowania w sprawie.

U Z A S A D N I E N I E

Uchwałą z dnia 4 grudnia 2018 r. numer II/24/2018 w sprawie nadania Statutu Sołectwa Gaj, Rada Miejska w Dąbiu uchwaliła Statut Sołectwa Gaj w brzmieniu ustalonym w załączniku do przedmiotowej Uchwały.

Skargą z dnia 25.06.2020 r. nr PR Pa 131.2020 Prokurator Prokuratury Rejonowej w Kole wniósł o stwierdzenie nieważności przedmiotowej uchwały w zakresie zapisów § 8 ust. 4 zdanie drugie, § 14 ust. 2, § 17 ust. 1, § 32 załącznika do uchwały, z przyczyn wskazanych w uzasadnieniu skargi.

Analiza treści skargi wskazuje, iż powinna ona zostać uznana za uzasadnioną. Zgodnie z regulacją konstytucyjną, akty prawa miejscowego to ustanowione na podstawie i w granicach upoważnień zawartych w ustawie powszechnie obowiązujące źródła prawa na obszarze działania organów, które je ustanowiły. Są one stanowione zarówno przez organy jednostek samorządu terytorialnego, jak i terenowe organy administracji rządowej (art. 94 Konstytucji). Akty prawa miejscowego, jako akty podustawowe, muszą być wydane na podstawie wyraźnego, a nie opartego jedynie na domniemaniu, czy wykładni celowościowej upoważnienia ustawowego, w granicach w tym upoważnieniu

określonych. Upoważnienie to nie może opierać się na domniemaniu objęcia swoim zakresem materii w nim niewymienionych (D. Dąbek, *Prawo miejscowe*, Warszawa 2007 r., str.72). Jak jednak zauważa się w orzecznictwie, związek między upoważnieniem zawartym w ustawie a aktem prawa miejscowego, wydanym na jego podstawie, w świetle art. 94 Konstytucji RP może być luźniejszy niż związek między upoważnieniem ustawowym a aktem podustawowym, w świetle art. 92 Konstytucji, zatem swoboda organu samorządu terytorialnego w przyjętej regulacji aktem prawa miejscowego jest większa, niż organu administracji publicznej przy stanowieniu aktu podustawowego (*wyrok WSA w Poznaniu, sygn. akt IV SA/Po 519/09, Lex nr 569963*). Przepisy Konstytucji oraz ustaw nie określają szczegółowo treści upoważnienia na wzór tego, jak czynią to w odniesieniu do rozporządzeń. Formalnie rzecz biorąc wystarczy, aby upoważnienie do ustanowienia aktów prawa miejscowego spełniało minimalne wymagania, co do jego treści, a więc określało materię będącą przedmiotem regulacji oraz organ do niej upoważniony. Należy mieć jednak na względzie, że przedmiotem niniejszej skargi jest uchwała, która niewątpliwie z uwagi na swój generalny i abstrakcyjny charakter oraz to, że jest ona skierowana między innymi do wszystkich mieszkańców sołectwa, stanowi akt prawa miejscowego, o którym mowa w art. 40 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym. Zarazem, *„statuty jednostek samorządu terytorialnego nie mogą zatem naruszać przepisów ustawy, a jedynie w ich granicach określać szczegółowo organizację i tryb pracy organów”* (por. *Wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gorzowie Wielkopolskim z dnia 14 listopada 2019 r. II SA/Go 547/19*).

Przedmiotowa uchwała w zakwestionowanych przez Prokuratora regulacjach wprowadza normy, które dotknięte są sprzecznością z obowiązującymi przepisami prawa we wskazanym w skardze zakresie. Dotyczy to wyżej wskazanych zapisów § 8 ust. 4 zdanie drugie, § 14 ust. 2, § 17 ust. 1, § 32 załącznika do uchwały. Uzasadnia to zatem stwierdzenie jej nieważności w zakresie wskazanym w skardze.

Reprezentacja Gminy Dąbie w zakresie skargi na akt prawa miejscowego przyjętego uchwałą Rady Miejskiej w Dąbiu, przysługuje Burmistrzowi Miasta Dąbie (*por. uchwałę*

Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 13 listopada 2012 r., sygn. akt: I OPS 3/12).

W niniejszej sprawie nie zachodzą bowiem okoliczności szczególne, które uzasadniałyby reprezentację przez inny podmiot.

Mając na uwadze powyższe, wnoszę jak w *petitum*.

W załączeniu:

- skarga Prokuratora wraz z uchwałą i załącznikiem,
- odpis odpowiedzi na skargę.

Dąbie, dnia 10 sierpnia 2020 r.

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Poznaniu

ul. Ratajczaka 10/12, 61 – 815 Poznań

Skarżący: Prokuratura Rejonowa w Kole

ul. Sienkiewicza 21/23, 62 – 600 Koło

Gmina Dąbie

Skarżony organ: Rada Miejska w Dąbiu

NIP: 666 20 18 485, REGON: 311019071

reprezentowana przez Burmistrza Miasta Dąbie

Skarżony akt:

*Uchwała Rady Miejskiej w Dąbiu z dnia 4 grudnia 2018 r. numer II/25/2018
w sprawie nadania Statutu Sołectwa Grabina Wielka.*

ODPOWIEDŹ

na skargę Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Kole z dnia 25.06.2020 r. nr PR Pa 132.2020 o stwierdzenie nieważności aktu prawa miejscowego organu jednostki samorządu terytorialnego.

Rada Miejska w Dąbiu, w odpowiedzi na skargę Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Kole z dnia 25.06.2020 r. nr PR Pa 132.2020 o stwierdzenie nieważności

zapisów załącznika do uchwały Rady Miejskiej w Dąbiu z dnia 4 grudnia 2018 r. numer II/25/2018 w sprawie nadania Statutu Sołectwa Grabina Wielka, niniejszym:

- przekazuje w załączeniu skargę Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Kole z dnia 25.06.2020 r. nr PR Pa 132.2020 o stwierdzenie nieważności aktu prawa miejscowego organu jednostki samorządu terytorialnego wraz z wydrukiem przedmiotowej uchwały oraz załącznika do uchwały.

Nadto, Rada Miejska w Dąbiu wnosi o:

- 1) uwzględnienie skargi w całości;
- 2) nieobciążanie Gminy ewentualnymi kosztami postępowania w sprawie.

U Z A S A D N I E N I E

Uchwałą z dnia 4 grudnia 2018 r. numer II/25/2018 w sprawie nadania Statutu Sołectwa Grabina Wielka, Rada Miejska w Dąbiu uchwaliła Statut Sołectwa Grabina Wielka w brzmieniu ustalonym w załączniku do przedmiotowej Uchwały.

Skargą z dnia 25.06.2020 r. nr PR Pa 132.2020 Prokurator Prokuratury Rejonowej w Kole wniósł o stwierdzenie nieważności przedmiotowej uchwały w zakresie zapisów § 8 ust. 4 zdanie drugie, § 14 ust. 2, § 17 ust. 1, § 32 załącznika do uchwały, z przyczyn wskazanych w uzasadnieniu skargi.

Analiza treści skargi wskazuje, iż powinna ona zostać uznana za uzasadnioną. Zgodnie z regulacją konstytucyjną, akty prawa miejscowego to ustanowione na podstawie i w granicach upoważnień zawartych w ustawie powszechnie obowiązujące źródła prawa na obszarze działania organów, które je ustanowiły. Są one stanowione zarówno przez organy jednostek samorządu terytorialnego, jak i terenowe organy administracji rządowej (art. 94 Konstytucji). Akty prawa miejscowego, jako akty podustawowe, muszą być wydane na podstawie wyraźnego, a nie opartego jedynie na domniemaniu, czy wykładni celowościowej upoważnienia ustawowego, w granicach w tym upoważnieniu

określonych. Upoważnienie to nie może opierać się na domniemaniu objęcia swoim zakresem materii w nim niewymienionych (D. Dąbek, *Prawo miejscowe*, Warszawa 2007 r., str.72). Jak jednak zauważa się w orzecznictwie, związek między upoważnieniem zawartym w ustawie a aktem prawa miejscowego, wydanym na jego podstawie, w świetle art. 94 Konstytucji RP może być luźniejszy niż związek między upoważnieniem ustawowym a aktem podustawowym, w świetle art. 92 Konstytucji, zatem swoboda organu samorządu terytorialnego w przyjętej regulacji aktem prawa miejscowego jest większa, niż organu administracji publicznej przy stanowieniu aktu podustawowego (*wyrok WSA w Poznaniu, sygn. akt IV SA/Po 519/09, Lex nr 569963*). Przepisy Konstytucji oraz ustaw nie określają szczegółowo treści upoważnienia na wzór tego, jak czynią to w odniesieniu do rozporządzeń. Formalnie rzecz biorąc wystarczy, aby upoważnienie do ustanowienia aktów prawa miejscowego spełniało minimalne wymagania, co do jego treści, a więc określało materię będącą przedmiotem regulacji oraz organ do niej upoważniony. Należy mieć jednak na względzie, że przedmiotem niniejszej skargi jest uchwała, która niewątpliwie z uwagi na swój generalny i abstrakcyjny charakter oraz to, że jest ona skierowana między innymi do wszystkich mieszkańców sołectwa, stanowi akt prawa miejscowego, o którym mowa w art. 40 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym. Zarazem, *„statuty jednostek samorządu terytorialnego nie mogą zatem naruszać przepisów ustawy, a jedynie w ich granicach określać szczegółowo organizację i tryb pracy organów”* (por. *Wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gorzowie Wielkopolskim z dnia 14 listopada 2019 r. II SA/Go 547/19*).

Przedmiotowa uchwała w zakwestionowanych przez Prokuratora regulacjach wprowadza normy, które dotknięte są sprzecznością z obowiązującymi przepisami prawa we wskazanym w skardze zakresie. Dotyczy to wyżej wskazanych zapisów § 8 ust. 4 zdanie drugie, § 14 ust. 2, § 17 ust. 1, § 32 załącznika do uchwały. Uzasadnia to zatem stwierdzenie jej nieważności w zakresie wskazanym w skardze.

Reprezentacja Gminy Dąbie w zakresie skargi na akt prawa miejscowego przyjętego uchwałą Rady Miejskiej w Dąbiu, przysługuje Burmistrzowi Miasta Dąbie (*por. uchwałę*

Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 13 listopada 2012 r., sygn. akt: I OPS 3/12).

W niniejszej sprawie nie zachodzą bowiem okoliczności szczególne, które uzasadniałyby reprezentację przez inny podmiot.

Mając na uwadze powyższe, wnoszę jak w *petitum*.

W załączeniu:

- *skarga Prokuratora wraz z uchwałą i załącznikiem,*
- *odpis odpowiedzi na skargę.*

Dąbie, dnia 10 sierpnia 2020 r.

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Poznaniu

ul. Ratajczaka 10/12, 61 – 815 Poznań

Skarżący: Prokuratura Rejonowa w Kole

ul. Sienkiewicza 21/23, 62 – 600 Koło

Gmina Dąbie

Skarżony organ: Rada Miejska w Dąbiu

NIP: 666 20 18 485, REGON: 311019071

reprezentowana przez Burmistrza Miasta Dąbie

Skarżony akt:

***Uchwała Rady Miejskiej w Dąbiu z dnia 4 grudnia 2018 r. numer II/26/2018
w sprawie nadania Statutu Sołectwa Karszew.***

ODPOWIEDŹ

na skargę Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Kole z dnia 25.06.2020 r. nr PR Pa 133.2020 o stwierdzenie nieważności aktu prawa miejscowego organu jednostki samorządu terytorialnego.

Rada Miejska w Dąbiu, w odpowiedzi na skargę Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Kole z dnia 25.06.2020 r. nr PR Pa 133.2020 o stwierdzenie nieważności

zapisów załącznika do uchwały Rady Miejskiej w Dąbiu z dnia 4 grudnia 2018 r. numer II/26/2018 w sprawie nadania Statutu Sołectwa Krzewo, niniejszym:

- przekazuje w załączeniu skargę Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Kole z dnia 25.06.2020 r. nr PR Pa 133.2020 o stwierdzenie nieważności aktu prawa miejscowego organu jednostki samorządu terytorialnego wraz z wydrukiem przedmiotowej uchwały oraz załącznika do uchwały.

Nadto, Rada Miejska w Dąbiu wnosi o:

- 1) uwzględnienie skargi w całości;
- 2) nieobciążanie Gminy ewentualnymi kosztami postępowania w sprawie.

U Z A S A D N I E N I E

Uchwałą z dnia 4 grudnia 2018 r. numer II/26/2018 w sprawie nadania Statutu Sołectwa Karszew, Rada Miejska w Dąbiu uchwaliła Statut Sołectwa Karszew w brzmieniu ustalonym w załączniku do przedmiotowej Uchwały.

Skargą z dnia 25.06.2020 r. nr PR Pa 133.2020 Prokurator Prokuratury Rejonowej w Kole wniósł o stwierdzenie nieważności przedmiotowej uchwały w zakresie zapisów § 8 ust. 4 zdanie drugie, § 14 ust. 2, § 17 ust. 1, § 32 załącznika do uchwały, z przyczyn wskazanych w uzasadnieniu skargi.

Analiza treści skargi wskazuje, iż powinna ona zostać uznana za uzasadnioną. Zgodnie z regulacją konstytucyjną, akty prawa miejscowego to ustanowione na podstawie i w granicach upoważnień zawartych w ustawie powszechnie obowiązujące źródła prawa na obszarze działania organów, które je ustanowiły. Są one stanowione zarówno przez organy jednostek samorządu terytorialnego, jak i terenowe organy administracji rządowej (art. 94 Konstytucji). Akty prawa miejscowego, jako akty podustawowe, muszą być wydane na podstawie wyraźnego, a nie opartego jedynie na domniemaniu, czy wykładni celowościowej upoważnienia ustawowego, w granicach w tym upoważnieniu

określonych. Upoważnienie to nie może opierać się na domniemaniu objęcia swoim zakresem materii w nim niewymienionych (D. Dąbek, *Prawo miejscowe*, Warszawa 2007 r., str.72). Jak jednak zauważa się w orzecznictwie, związek między upoważnieniem zawartym w ustawie a aktem prawa miejscowego, wydanym na jego podstawie, w świetle art. 94 Konstytucji RP może być luźniejszy niż związek między upoważnieniem ustawowym a aktem podustawowym, w świetle art. 92 Konstytucji, zatem swoboda organu samorządu terytorialnego w przyjętej regulacji aktem prawa miejscowego jest większa, niż organu administracji publicznej przy stanowieniu aktu podustawowego (*wyrok WSA w Poznaniu, sygn. akt IV SA/Po 519/09, Lex nr 569963*). Przepisy Konstytucji oraz ustaw nie określają szczegółowo treści upoważnienia na wzór tego, jak czynią to w odniesieniu do rozporządzeń. Formalnie rzecz biorąc wystarczy, aby upoważnienie do ustanowienia aktów prawa miejscowego spełniało minimalne wymagania, co do jego treści, a więc określało materię będącą przedmiotem regulacji oraz organ do niej upoważniony. Należy mieć jednak na względzie, że przedmiotem niniejszej skargi jest uchwała, która niewątpliwie z uwagi na swój generalny i abstrakcyjny charakter oraz to, że jest ona skierowana między innymi do wszystkich mieszkańców sołectwa, stanowi akt prawa miejscowego, o którym mowa w art. 40 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym. Zarazem, *„statuty jednostek samorządu terytorialnego nie mogą zatem naruszać przepisów ustawy, a jedynie w ich granicach określać szczegółowo organizację i tryb pracy organów”* (por. *Wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gorzowie Wielkopolskim z dnia 14 listopada 2019 r. II SA/Go 547/19*).

Przedmiotowa uchwała w zakwestionowanych przez Prokuratora regulacjach wprowadza normy, które dotknięte są sprzecznością z obowiązującymi przepisami prawa we wskazanym w skardze zakresie. Dotyczy to wyżej wskazanych zapisów § 8 ust. 4 zdanie drugie, § 14 ust. 2, § 17 ust. 1, § 32 załącznika do uchwały. Uzasadnia to zatem stwierdzenie jej nieważności w zakresie wskazanym w skardze.

Reprezentacja Gminy Dąbie w zakresie skargi na akt prawa miejscowego przyjętego uchwałą Rady Miejskiej w Dąbiu, przysługuje Burmistrzowi Miasta Dąbie (por. *uchwałę*

Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 13 listopada 2012 r., sygn. akt: I OPS 3/12).

W niniejszej sprawie nie zachodzą bowiem okoliczności szczególne, które uzasadniałyby reprezentację przez inny podmiot.

Mając na uwadze powyższe, wnoszę jak w *petitum*.

W załączeniu:

- *skarga Prokuratora wraz z uchwałą i załącznikiem,*
- *odpis odpowiedzi na skargę.*

Dąbie, dnia 10 sierpnia 2020 r.

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Poznaniu

ul. Ratajczaka 10/12, 61 – 815 Poznań

Skarżący: Prokuratura Rejonowa w Kole

ul. Sienkiewicza 21/23, 62 – 600 Koło

Gmina Dąbie

Skarżony organ: Rada Miejska w Dąbiu

NIP: 666 20 18 485, REGON: 311019071

reprezentowana przez Burmistrza Miasta Dąbie

Skarżony akt:

*Uchwała Rady Miejskiej w Dąbiu z dnia 4 grudnia 2018 r. numer II/27/2018
w sprawie nadania Statutu Sołectwa Krzewo.*

ODPOWIEDŹ

na skargę Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Kole z dnia 25.06.2020 r. nr PR Pa 134.2020 o stwierdzenie nieważności aktu prawa miejscowego organu jednostki samorządu terytorialnego.

Rada Miejska w Dąbiu, w odpowiedzi na skargę Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Kole z dnia 25.06.2020 r. nr PR Pa 134.2020 o stwierdzenie nieważności

zapisów załącznika do uchwały Rady Miejskiej w Dąbiu z dnia 4 grudnia 2018 r. numer II/27/2018 w sprawie nadania Statutu Sołectwa Krzewo, niniejszym:

- przekazuje w załączeniu skargę Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Kole z dnia 25.06.2020 r. nr PR Pa 134.2020 o stwierdzenie nieważności aktu prawa miejscowego organu jednostki samorządu terytorialnego wraz z wydrukiem przedmiotowej uchwały oraz załącznika do uchwały.

Nadto, Rada Miejska w Dąbiu wnosi o:

- 1) uwzględnienie skargi w całości;
- 2) nieobciążanie Gminy ewentualnymi kosztami postępowania w sprawie.

U Z A S A D N I E N I E

Uchwałą z dnia 4 grudnia 2018 r. numer II/27/2018 w sprawie nadania Statutu Sołectwa Krzewo, Rada Miejska w Dąbiu uchwaliła Statut Sołectwa Krzewo w brzmieniu ustalonym w załączniku do przedmiotowej Uchwały.

Skargą z dnia 25.06.2020 r. nr PR Pa 134.2020 Prokurator Prokuratury Rejonowej w Kole wniósł o stwierdzenie nieważności przedmiotowej uchwały w zakresie zapisów § 8 ust. 4 zdanie drugie, § 14 ust. 2, § 17 ust. 1, § 32 załącznika do uchwały, z przyczyn wskazanych w uzasadnieniu skargi.

Analiza treści skargi wskazuje, iż powinna ona zostać uznana za uzasadnioną. Zgodnie z regulacją konstytucyjną, akty prawa miejscowego to ustanowione na podstawie i w granicach upoważnień zawartych w ustawie powszechnie obowiązujące źródła prawa na obszarze działania organów, które je ustanowiły. Są one stanowione zarówno przez organy jednostek samorządu terytorialnego, jak i terenowe organy administracji rządowej (art. 94 Konstytucji). Akty prawa miejscowego, jako akty podustawowe, muszą być wydane na podstawie wyraźnego, a nie opartego jedynie na domniemaniu, czy wykładni celowościowej upoważnienia ustawowego, w granicach w tym upoważnieniu

określonych. Upoważnienie to nie może opierać się na domniemaniu objęcia swoim zakresem materii w nim niewymienionych (D. Dąbek, *Prawo miejscowe*, Warszawa 2007 r., str.72). Jak jednak zauważa się w orzecznictwie, związek między upoważnieniem zawartym w ustawie a aktem prawa miejscowego, wydanym na jego podstawie, w świetle art. 94 Konstytucji RP może być luźniejszy niż związek między upoważnieniem ustawowym a aktem podustawowym, w świetle art. 92 Konstytucji, zatem swoboda organu samorządu terytorialnego w przyjętej regulacji aktem prawa miejscowego jest większa, niż organu administracji publicznej przy stanowieniu aktu podustawowego (*wyrok WSA w Poznaniu, sygn. akt IV SA/Po 519/09, Lex nr 569963*). Przepisy Konstytucji oraz ustaw nie określają szczegółowo treści upoważnienia na wzór tego, jak czynią to w odniesieniu do rozporządzeń. Formalnie rzecz biorąc wystarczy, aby upoważnienie do ustanowienia aktów prawa miejscowego spełniało minimalne wymagania, co do jego treści, a więc określało materię będącą przedmiotem regulacji oraz organ do niej upoważniony. Należy mieć jednak na względzie, że przedmiotem niniejszej skargi jest uchwała, która niewątpliwie z uwagi na swój generalny i abstrakcyjny charakter oraz to, że jest ona skierowana między innymi do wszystkich mieszkańców sołectwa, stanowi akt prawa miejscowego, o którym mowa w art. 40 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym. Zarazem, *„statuty jednostek samorządu terytorialnego nie mogą zatem naruszać przepisów ustawy, a jedynie w ich granicach określać szczegółowo organizację i tryb pracy organów”* (por. *Wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gorzowie Wielkopolskim z dnia 14 listopada 2019 r. II SA/Go 547/19*).

Przedmiotowa uchwała w zakwestionowanych przez Prokuratora regulacjach wprowadza normy, które dotknięte są sprzecznością z obowiązującymi przepisami prawa we wskazanym w skardze zakresie. Dotyczy to wyżej wskazanych zapisów § 8 ust. 4 zdanie drugie, § 14 ust. 2, § 17 ust. 1, § 32 załącznika do uchwały. Uzasadnia to zatem stwierdzenie jej nieważności w zakresie wskazanym w skardze.

Reprezentacja Gminy Dąbie w zakresie skargi na akt prawa miejscowego przyjętego uchwałą Rady Miejskiej w Dąbiu, przysługuje Burmistrzowi Miasta Dąbie (*por. uchwałę*

Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 13 listopada 2012 r., sygn. akt: I OPS 3/12).

W niniejszej sprawie nie zachodzą bowiem okoliczności szczególne, które uzasadniałyby reprezentację przez inny podmiot.

Mając na uwadze powyższe, wnoszę jak w *petitum*.

W załączeniu:

- *skarga Prokuratora wraz z uchwałą i załącznikiem,*
- *odpis odpowiedzi na skargę.*

Dąbie, dnia 10 sierpnia 2020 r.

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Poznaniu

ul. Ratajczaka 10/12, 61 – 815 Poznań

Skarżący: Prokuratura Rejonowa w Kole

ul. Sienkiewicza 21/23, 62 – 600 Koło

Gmina Dąbie

Skarżony organ: Rada Miejska w Dąbiu

NIP: 666 20 18 485, REGON: 311019071

reprezentowana przez Burmistrza Miasta Dąbie

Skarżony akt:

*Uchwała Rady Miejskiej w Dąbiu z dnia 4 grudnia 2018 r. numer II/29/2018
w sprawie nadania Statutu Sołectwa Kupinin.*

ODPOWIEDŹ

na skargę Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Kole z dnia 25.06.2020 r. nr PR Pa 136.2020 o stwierdzenie nieważności aktu prawa miejscowego organu jednostki samorządu terytorialnego.

Rada Miejska w Dąbiu, w odpowiedzi na skargę Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Kole z dnia 25.06.2020 r. nr PR Pa 136.2020 o stwierdzenie nieważności

zapisów załącznika do uchwały Rady Miejskiej w Dąbiu z dnia 4 grudnia 2018 r. numer II/29/2018 w sprawie nadania Statutu Sołectwa Kupinin, niniejszym:

- przekazuje w załączeniu skargę Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Kole z dnia 25.06.2020 r. nr PR Pa 136.2020 o stwierdzenie nieważności aktu prawa miejscowego organu jednostki samorządu terytorialnego wraz z wydrukiem przedmiotowej uchwały oraz załącznika do uchwały.

Nadto, Rada Miejska w Dąbiu wnosi o:

- 1) uwzględnienie skargi w całości;
- 2) nieobciążanie Gminy ewentualnymi kosztami postępowania w sprawie.

U Z A S A D N I E N I E

Uchwałą z dnia 4 grudnia 2018 r. numer II/29/2018 w sprawie nadania Statutu Sołectwa Kupinin, Rada Miejska w Dąbiu uchwaliła Statut Sołectwa Kupinin, w brzmieniu ustalonym w załączniku do przedmiotowej Uchwały.

Skargą z dnia 25.06.2020 r. nr PR Pa 136.2020 Prokurator Prokuratury Rejonowej w Kole wniósł o stwierdzenie nieważności przedmiotowej uchwały w zakresie zapisów § 8 ust. 4 zdanie drugie, § 14 ust. 2, § 17 ust. 1, § 32 załącznika do uchwały, z przyczyn wskazanych w uzasadnieniu skargi.

Analiza treści skargi wskazuje, iż powinna ona zostać uznana za uzasadnioną. Zgodnie z regulacją konstytucyjną, akty prawa miejscowego to ustanowione na podstawie i w granicach upoważnień zawartych w ustawie powszechnie obowiązujące źródła prawa na obszarze działania organów, które je ustanowiły. Są one stanowione zarówno przez organy jednostek samorządu terytorialnego, jak i terenowe organy administracji rządowej (art. 94 Konstytucji). Akty prawa miejscowego, jako akty podustawowe, muszą być wydane na podstawie wyraźnego, a nie opartego jedynie na domniemaniu, czy wykładni celowościowej upoważnienia ustawowego, w granicach w tym upoważnieniu

określonych. Upoważnienie to nie może opierać się na domniemaniu objęcia swoim zakresem materii w nim niewymienionych (D. Dąbek, *Prawo miejscowe*, Warszawa 2007 r., str.72). Jak jednak zauważa się w orzecznictwie, związek między upoważnieniem zawartym w ustawie a aktem prawa miejscowego, wydanym na jego podstawie, w świetle art. 94 Konstytucji RP może być luźniejszy niż związek między upoważnieniem ustawowym a aktem podustawowym, w świetle art. 92 Konstytucji, zatem swoboda organu samorządu terytorialnego w przyjętej regulacji aktem prawa miejscowego jest większa, niż organu administracji publicznej przy stanowieniu aktu podustawowego (*wyrok WSA w Poznaniu, sygn. akt IV SA/Po 519/09, Lex nr 569963*). Przepisy Konstytucji oraz ustaw nie określają szczegółowo treści upoważnienia na wzór tego, jak czynią to w odniesieniu do rozporządzeń. Formalnie rzecz biorąc wystarczy, aby upoważnienie do ustanowienia aktów prawa miejscowego spełniało minimalne wymagania, co do jego treści, a więc określało materię będącą przedmiotem regulacji oraz organ do niej upoważniony. Należy mieć jednak na względzie, że przedmiotem niniejszej skargi jest uchwała, która niewątpliwie z uwagi na swój generalny i abstrakcyjny charakter oraz to, że jest ona skierowana między innymi do wszystkich mieszkańców sołectwa, stanowi akt prawa miejscowego, o którym mowa w art. 40 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym. Zarazem, *„statuty jednostek samorządu terytorialnego nie mogą zatem naruszać przepisów ustawy, a jedynie w ich granicach określać szczegółowo organizację i tryb pracy organów”* (por. *Wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gorzowie Wielkopolskim z dnia 14 listopada 2019 r. II SA/Go 547/19*).

Przedmiotowa uchwała w zakwestionowanych przez Prokuratora regulacjach wprowadza normy, które dotknięte są sprzecznością z obowiązującymi przepisami prawa we wskazanym w skardze zakresie. Dotyczy to wyżej wskazanych zapisów § 8 ust. 4 zdanie drugie, § 14 ust. 2, § 17 ust. 1, § 32 załącznika do uchwały. Uzasadnia to zatem stwierdzenie jej nieważności w zakresie wskazanym w skardze.

Reprezentacja Gminy Dąbie w zakresie skargi na akt prawa miejscowego przyjętego uchwałą Rady Miejskiej w Dąbiu, przysługuje Burmistrzowi Miasta Dąbie (*por. uchwałę*

Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 13 listopada 2012 r., sygn. akt: I OPS 3/12).

W niniejszej sprawie nie zachodzą bowiem okoliczności szczególne, które uzasadniałyby reprezentację przez inny podmiot.

Mając na uwadze powyższe, wnoszę jak w *petitum*.

W załączeniu:

- *skarga Prokuratora wraz z uchwałą i załącznikiem,*
- *odpis odpowiedzi na skargę.*

Dąbie, dnia 10 sierpnia 2020 r.

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Poznaniu

ul. Ratajczaka 10/12, 61 – 815 Poznań

Skarżący: Prokuratura Rejonowa w Kole

ul. Sienkiewicza 21/23, 62 – 600 Koło

Gmina Dąbie

Skarżony organ: Rada Miejska w Dąbiu

NIP: 666 20 18 485, REGON: 311019071

reprezentowana przez Burmistrza Miasta Dąbie

Skarżony akt:

Uchwała Rady Miejskiej w Dąbiu z dnia 4 grudnia 2018 r. numer II/30/2018 w sprawie nadania Statutu Sołectwa Ladorudz.

ODPOWIEDŹ

na skargę Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Kole z dnia 25.06.2020 r. nr PR Pa 137.2020 o stwierdzenie nieważności aktu prawa miejscowego organu jednostki samorządu terytorialnego.

Rada Miejska w Dąbiu, w odpowiedzi na skargę Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Kole z dnia 25.06.2020 r. nr PR Pa 137.2020 o stwierdzenie nieważności

zapisów załącznika do uchwały Rady Miejskiej w Dąbiu z dnia 4 grudnia 2018 r. numer II/30/2018 w sprawie nadania Statutu Sołectwa Ladorudz, niniejszym:

- przekazuje w załączeniu skargę Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Kole z dnia 25.06.2020 r. nr PR Pa 137.2020 o stwierdzenie nieważności aktu prawa miejscowego organu jednostki samorządu terytorialnego wraz z wydrukiem przedmiotowej uchwały oraz załącznika do uchwały.

Nadto, Rada Miejska w Dąbiu wnosi o:

- 1) uwzględnienie skargi w całości;
- 2) nieobciążanie Gminy ewentualnymi kosztami postępowania w sprawie.

U Z A S A D N I E N I E

Uchwałą z dnia 4 grudnia 2018 r. numer II/30/2018 w sprawie nadania Statutu Sołectwa Ladorudz, Rada Miejska w Dąbiu uchwaliła Statut Sołectwa Ladorudz, w brzmieniu ustalonym w załączniku do przedmiotowej Uchwały.

Skargą z dnia 25.06.2020 r. nr PR Pa 137.2020 Prokurator Prokuratury Rejonowej w Kole wniósł o stwierdzenie nieważności przedmiotowej uchwały w zakresie zapisów § 8 ust. 4 zdanie drugie, § 14 ust. 2, § 17 ust. 1, § 32 załącznika do uchwały, z przyczyn wskazanych w uzasadnieniu skargi.

Analiza treści skargi wskazuje, iż powinna ona zostać uznana za uzasadnioną. Zgodnie z regulacją konstytucyjną, akty prawa miejscowego to ustanowione na podstawie i w granicach upoważnień zawartych w ustawie powszechnie obowiązujące źródła prawa na obszarze działania organów, które je ustanowiły. Są one stanowione zarówno przez organy jednostek samorządu terytorialnego, jak i terenowe organy administracji rządowej (art. 94 Konstytucji). Akty prawa miejscowego, jako akty podustawowe, muszą być wydane na podstawie wyraźnego, a nie opartego jedynie na domniemaniu, czy wykładni celowościowej upoważnienia ustawowego, w granicach w tym upoważnieniu

określonych. Upoważnienie to nie może opierać się na domniemaniu objęcia swoim zakresem materii w nim niewymienionych (D. Dąbek, *Prawo miejscowe*, Warszawa 2007 r., str.72). Jak jednak zauważa się w orzecznictwie, związek między upoważnieniem zawartym w ustawie a aktem prawa miejscowego, wydanym na jego podstawie, w świetle art. 94 Konstytucji RP może być luźniejszy niż związek między upoważnieniem ustawowym a aktem podustawowym, w świetle art. 92 Konstytucji, zatem swoboda organu samorządu terytorialnego w przyjętej regulacji aktem prawa miejscowego jest większa, niż organu administracji publicznej przy stanowieniu aktu podustawowego (*wyrok WSA w Poznaniu, sygn. akt IV SA/Po 519/09, Lex nr 569963*). Przepisy Konstytucji oraz ustaw nie określają szczegółowo treści upoważnienia na wzór tego, jak czynią to w odniesieniu do rozporządzeń. Formalnie rzecz biorąc wystarczy, aby upoważnienie do ustanowienia aktów prawa miejscowego spełniało minimalne wymagania, co do jego treści, a więc określało materię będącą przedmiotem regulacji oraz organ do niej upoważniony. Należy mieć jednak na względzie, że przedmiotem niniejszej skargi jest uchwała, która niewątpliwie z uwagi na swój generalny i abstrakcyjny charakter oraz to, że jest ona skierowana między innymi do wszystkich mieszkańców sołectwa, stanowi akt prawa miejscowego, o którym mowa w art. 40 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym. Zarazem, *„statuty jednostek samorządu terytorialnego nie mogą zatem naruszać przepisów ustawy, a jedynie w ich granicach określać szczegółowo organizację i tryb pracy organów”* (por. *Wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gorzowie Wielkopolskim z dnia 14 listopada 2019 r. II SA/Go 547/19*).

Przedmiotowa uchwała w zakwestionowanych przez Prokuratora regulacjach wprowadza normy, które dotknięte są sprzecznością z obowiązującymi przepisami prawa we wskazanym w skardze zakresie. Dotyczy to wyżej wskazanych zapisów § 8 ust. 4 zdanie drugie, § 14 ust. 2, § 17 ust. 1, § 32 załącznika do uchwały. Uzasadnia to zatem stwierdzenie jej nieważności w zakresie wskazanym w skardze.

Reprezentacja Gminy Dąbie w zakresie skargi na akt prawa miejscowego przyjętego uchwałą Rady Miejskiej w Dąbiu, przysługuje Burmistrzowi Miasta Dąbie (*por. uchwałę*

Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 13 listopada 2012 r., sygn. akt: I OPS 3/12).

W niniejszej sprawie nie zachodzą bowiem okoliczności szczególne, które uzasadniałyby reprezentację przez inny podmiot.

Mając na uwadze powyższe, wnoszę jak w *petitum*.

W załączeniu:

- *skarga Prokuratora wraz z uchwałą i załącznikiem,*
- *odpis odpowiedzi na skargę.*

Dąbie, dnia 10 sierpnia 2020 r.

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Poznaniu

ul. Ratajczaka 10/12, 61 – 815 Poznań

Skarżący: Prokuratura Rejonowa w Kole

ul. Sienkiewicza 21/23, 62 – 600 Koło

Gmina Dąbie

Skarżony organ: Rada Miejska w Dąbiu

NIP: 666 20 18 485, REGON: 311019071

reprezentowana przez Burmistrza Miasta Dąbie

Skarżony akt:

*Uchwała Rady Miejskiej w Dąbiu z dnia 4 grudnia 2018 r. numer II/31/2018
w sprawie nadania Statutu Sołectwa Lisice.*

ODPOWIEDŹ

na skargę Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Kole z dnia 25.06.2020 r. nr PR Pa 138.2020 o stwierdzenie nieważności aktu prawa miejscowego organu jednostki samorządu terytorialnego.

Rada Miejska w Dąbiu, w odpowiedzi na skargę Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Kole z dnia 25.06.2020 r. nr PR Pa 138.2020 o stwierdzenie nieważności

zapisów załącznika do uchwały Rady Miejskiej w Dąbiu z dnia 4 grudnia 2018 r. numer II/31/2018 w sprawie nadania Statutu Sołectwa Lisice, niniejszym:

- przekazuje w załączeniu skargę Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Kole z dnia 25.06.2020 r. nr PR Pa 138.2020 o stwierdzenie nieważności aktu prawa miejscowego organu jednostki samorządu terytorialnego wraz z wydrukiem przedmiotowej uchwały oraz załącznika do uchwały.

Nadto, Rada Miejska w Dąbiu wnosi o:

- 1) uwzględnienie skargi w całości;
- 2) nieobciążanie Gminy ewentualnymi kosztami postępowania w sprawie.

U Z A S A D N I E N I E

Uchwałą z dnia 4 grudnia 2018 r. numer II/31/2018 w sprawie nadania Statutu Sołectwa Lisice, Rada Miejska w Dąbiu uchwaliła Statut Sołectwa Lisice, w brzmieniu ustalonym w załączniku do przedmiotowej Uchwały.

Skargą z dnia 25.06.2020 r. nr PR Pa 138.2020 Prokurator Prokuratury Rejonowej w Kole wniósł o stwierdzenie nieważności przedmiotowej uchwały w zakresie zapisów § 8 ust. 4 zdanie drugie, § 14 ust. 2, § 17 ust. 1, § 32 załącznika do uchwały, z przyczyn wskazanych w uzasadnieniu skargi.

Analiza treści skargi wskazuje, iż powinna ona zostać uznana za uzasadnioną. Zgodnie z regulacją konstytucyjną, akty prawa miejscowego to ustanowione na podstawie i w granicach upoważnień zawartych w ustawie powszechnie obowiązujące źródła prawa na obszarze działania organów, które je ustanowiły. Są one stanowione zarówno przez organy jednostek samorządu terytorialnego, jak i terenowe organy administracji rządowej (art. 94 Konstytucji). Akty prawa miejscowego, jako akty podustawowe, muszą być wydane na podstawie wyraźnego, a nie opartego jedynie na domniemaniu, czy wykładni celowościowej upoważnienia ustawowego, w granicach w tym upoważnieniu

określonych. Upoważnienie to nie może opierać się na domniemaniu objęcia swoim zakresem materii w nim niewymienionych (D. Dąbek, *Prawo miejscowe*, Warszawa 2007 r., str.72). Jak jednak zauważa się w orzecznictwie, związek między upoważnieniem zawartym w ustawie a aktem prawa miejscowego, wydanym na jego podstawie, w świetle art. 94 Konstytucji RP może być luźniejszy niż związek między upoważnieniem ustawowym a aktem podustawowym, w świetle art. 92 Konstytucji, zatem swoboda organu samorządu terytorialnego w przyjętej regulacji aktem prawa miejscowego jest większa, niż organu administracji publicznej przy stanowieniu aktu podustawowego (*wyrok WSA w Poznaniu, sygn. akt IV SA/Po 519/09, Lex nr 569963*). Przepisy Konstytucji oraz ustaw nie określają szczegółowo treści upoważnienia na wzór tego, jak czynią to w odniesieniu do rozporządzeń. Formalnie rzecz biorąc wystarczy, aby upoważnienie do ustanowienia aktów prawa miejscowego spełniało minimalne wymagania, co do jego treści, a więc określało materię będącą przedmiotem regulacji oraz organ do niej upoważniony. Należy mieć jednak na względzie, że przedmiotem niniejszej skargi jest uchwała, która niewątpliwie z uwagi na swój generalny i abstrakcyjny charakter oraz to, że jest ona skierowana między innymi do wszystkich mieszkańców sołectwa, stanowi akt prawa miejscowego, o którym mowa w art. 40 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym. Zarazem, *„statuty jednostek samorządu terytorialnego nie mogą zatem naruszać przepisów ustawy, a jedynie w ich granicach określać szczegółowo organizację i tryb pracy organów”* (por. *Wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gorzowie Wielkopolskim z dnia 14 listopada 2019 r. II SA/Go 547/19*).

Przedmiotowa uchwała w zakwestionowanych przez Prokuratora regulacjach wprowadza normy, które dotknięte są sprzecznością z obowiązującymi przepisami prawa we wskazanym w skardze zakresie. Dotyczy to wyżej wskazanych zapisów § 8 ust. 4 zdanie drugie, § 14 ust. 2, § 17 ust. 1, § 32 załącznika do uchwały. Uzasadnia to zatem stwierdzenie jej nieważności w zakresie wskazanym w skardze.

Reprezentacja Gminy Dąbie w zakresie skargi na akt prawa miejscowego przyjętego uchwałą Rady Miejskiej w Dąbiu, przysługuje Burmistrzowi Miasta Dąbie (*por. uchwałę*

Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 13 listopada 2012 r., sygn. akt: I OPS 3/12).

W niniejszej sprawie nie zachodzą bowiem okoliczności szczególne, które uzasadniałyby reprezentację przez inny podmiot.

Mając na uwadze powyższe, wnoszę jak w *petitum*.

W załączeniu:

- *skarga Prokuratora wraz z uchwałą i załącznikiem,*
- *odpis odpowiedzi na skargę.*

Dąbie, dnia 10 sierpnia 2020 r.

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Poznaniu

ul. Ratajczaka 10/12, 61 – 815 Poznań

Skarżący: Prokuratura Rejonowa w Kole

ul. Sienkiewicza 21/23, 62 – 600 Koło

Gmina Dąbie

Skarżony organ: Rada Miejska w Dąbiu

NIP: 666 20 18 485, REGON: 311019071

reprezentowana przez Burmistrza Miasta Dąbie

Skarżony akt:

*Uchwała Rady Miejskiej w Dąbiu z dnia 4 grudnia 2018 r. numer II/32/2018
w sprawie nadania Statutu Sołectwa Lutomirów.*

ODPOWIEDŹ

na skargę Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Kole z dnia 25.06.2020 r. nr PR Pa 139.2020 o stwierdzenie nieważności aktu prawa miejscowego organu jednostki samorządu terytorialnego.

Rada Miejska w Dąbiu, w odpowiedzi na skargę Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Kole z dnia 25.06.2020 r. nr PR Pa 139.2020 o stwierdzenie nieważności

zapisów załącznika do uchwały Rady Miejskiej w Dąbiu z dnia 4 grudnia 2018 r. numer II/32/2018 w sprawie nadania Statutu Sołectwa Lutomirów, niniejszym:

- przekazuje w załączeniu skargę Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Kole z dnia 25.06.2020 r. nr PR Pa 139.2020 o stwierdzenie nieważności aktu prawa miejscowego organu jednostki samorządu terytorialnego wraz z wydrukiem przedmiotowej uchwały oraz załącznika do uchwały.

Nadto, Rada Miejska w Dąbiu wnosi o:

- 1) uwzględnienie skargi w całości;
- 2) nieobciążanie Gminy ewentualnymi kosztami postępowania w sprawie.

U Z A S A D N I E N I E

Uchwałą z dnia 4 grudnia 2018 r. numer II/32/2018 w sprawie nadania Statutu Sołectwa Lutomirów, Rada Miejska w Dąbiu uchwaliła Statut Sołectwa Lutomirów w brzmieniu ustalonym w załączniku do przedmiotowej Uchwały.

Skargą z dnia 25.06.2020 r. nr PR Pa 139.2020 Prokurator Prokuratury Rejonowej w Kole wniósł o stwierdzenie nieważności przedmiotowej uchwały w zakresie zapisów § 8 ust. 4 zdanie drugie, § 14 ust. 2, § 17 ust. 1, § 32 załącznika do uchwały, z przyczyn wskazanych w uzasadnieniu skargi.

Analiza treści skargi wskazuje, iż powinna ona zostać uznana za uzasadnioną. Zgodnie z regulacją konstytucyjną, akty prawa miejscowego to ustanowione na podstawie i w granicach upoważnień zawartych w ustawie powszechnie obowiązujące źródła prawa na obszarze działania organów, które je ustanowiły. Są one stanowione zarówno przez organy jednostek samorządu terytorialnego, jak i terenowe organy administracji rządowej (art. 94 Konstytucji). Akty prawa miejscowego, jako akty podustawowe, muszą być wydane na podstawie wyraźnego, a nie opartego jedynie na domniemaniu, czy wykładni celowościowej upoważnienia ustawowego, w granicach w tym upoważnieniu

określonych. Upoważnienie to nie może opierać się na domniemaniu objęcia swoim zakresem materii w nim niewymienionych (D. Dąbek, *Prawo miejscowe*, Warszawa 2007 r., str.72). Jak jednak zauważa się w orzecznictwie, związek między upoważnieniem zawartym w ustawie a aktem prawa miejscowego, wydanym na jego podstawie, w świetle art. 94 Konstytucji RP może być luźniejszy niż związek między upoważnieniem ustawowym a aktem podustawowym, w świetle art. 92 Konstytucji, zatem swoboda organu samorządu terytorialnego w przyjętej regulacji aktem prawa miejscowego jest większa, niż organu administracji publicznej przy stanowieniu aktu podustawowego (*wyrok WSA w Poznaniu, sygn. akt IV SA/Po 519/09, Lex nr 569963*). Przepisy Konstytucji oraz ustaw nie określają szczegółowo treści upoważnienia na wzór tego, jak czynią to w odniesieniu do rozporządzeń. Formalnie rzecz biorąc wystarczy, aby upoważnienie do ustanowienia aktów prawa miejscowego spełniało minimalne wymagania, co do jego treści, a więc określało materię będącą przedmiotem regulacji oraz organ do niej upoważniony. Należy mieć jednak na względzie, że przedmiotem niniejszej skargi jest uchwała, która niewątpliwie z uwagi na swój generalny i abstrakcyjny charakter oraz to, że jest ona skierowana między innymi do wszystkich mieszkańców sołectwa, stanowi akt prawa miejscowego, o którym mowa w art. 40 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym. Zarazem, *„statuty jednostek samorządu terytorialnego nie mogą zatem naruszać przepisów ustawy, a jedynie w ich granicach określać szczegółowo organizację i tryb pracy organów”* (por. *Wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gorzowie Wielkopolskim z dnia 14 listopada 2019 r. II SA/Go 547/19*).

Przedmiotowa uchwała w zakwestionowanych przez Prokuratora regulacjach wprowadza normy, które dotknięte są sprzecznością z obowiązującymi przepisami prawa we wskazanym w skardze zakresie. Dotyczy to wyżej wskazanych zapisów § 8 ust. 4 zdanie drugie, § 14 ust. 2, § 17 ust. 1, § 32 załącznika do uchwały. Uzasadnia to zatem stwierdzenie jej nieważności w zakresie wskazanym w skardze.

Reprezentacja Gminy Dąbie w zakresie skargi na akt prawa miejscowego przyjętego uchwałą Rady Miejskiej w Dąbiu, przysługuje Burmistrzowi Miasta Dąbie (*por. uchwałę*

Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 13 listopada 2012 r., sygn. akt: I OPS 3/12).

W niniejszej sprawie nie zachodzą bowiem okoliczności szczególne, które uzasadniałyby reprezentację przez inny podmiot.

Mając na uwadze powyższe, wnoszę jak w *petitum*.

W załączeniu:

- *skarga Prokuratora wraz z uchwałą i załącznikiem,*
- *odpis odpowiedzi na skargę.*

Dąbie, dnia 10 sierpnia 2020 r.

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Poznaniu

ul. Ratajczaka 10/12, 61 – 815 Poznań

Skarżący: Prokuratura Rejonowa w Kole

ul. Sienkiewicza 21/23, 62 – 600 Koło

Gmina Dąbie

Skarżony organ: Rada Miejska w Dąbiu

NIP: 666 20 18 485, REGON: 311019071

reprezentowana przez Burmistrza Miasta Dąbie

Skarżony akt:

Uchwała Rady Miejskiej w Dąbiu z dnia 4 grudnia 2018 r. numer II/33/2018 w sprawie nadania Statutu Sołectwa Majdany.

ODPOWIEDŹ

na skargę Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Kole z dnia 25.06.2020 r. nr PR Pa 140.2020 o stwierdzenie nieważności aktu prawa miejscowego organu jednostki samorządu terytorialnego.

Rada Miejska w Dąbiu, w odpowiedzi na skargę Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Kole z dnia 25.06.2020 r. nr PR Pa 140.2020 o stwierdzenie nieważności

zapisów załącznika do uchwały Rady Miejskiej w Dąbiu z dnia 4 grudnia 2018 r. numer II/33/2018 w sprawie nadania Statutu Sołectwa Majdany, niniejszym:

- przekazuje w załączeniu skargę Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Kole z dnia 25.06.2020 r. nr PR Pa 140.2020 o stwierdzenie nieważności aktu prawa miejscowego organu jednostki samorządu terytorialnego wraz z wydrukiem przedmiotowej uchwały oraz załącznika do uchwały.

Nadto, Rada Miejska w Dąbiu wnosi o:

- 1) uwzględnienie skargi w całości;
- 2) nieobciążanie Gminy ewentualnymi kosztami postępowania w sprawie.

U Z A S A D N I E N I E

Uchwałą z dnia 4 grudnia 2018 r. numer II/33/2018 w sprawie nadania Statutu Sołectwa Majdany, Rada Miejska w Dąbiu uchwaliła Statut Sołectwa Majdany w brzmieniu ustalonym w załączniku do przedmiotowej Uchwały.

Skargą z dnia 25.06.2020 r. nr PR Pa 140.2020 Prokurator Prokuratury Rejonowej w Kole wniósł o stwierdzenie nieważności przedmiotowej uchwały w zakresie zapisów § 8 ust. 4 zdanie drugie, § 14 ust. 2, § 17 ust. 1, § 32 załącznika do uchwały, z przyczyn wskazanych w uzasadnieniu skargi.

Analiza treści skargi wskazuje, iż powinna ona zostać uznana za uzasadnioną. Zgodnie z regulacją konstytucyjną, akty prawa miejscowego to ustanowione na podstawie i w granicach upoważnień zawartych w ustawie powszechnie obowiązujące źródła prawa na obszarze działania organów, które je ustanowiły. Są one stanowione zarówno przez organy jednostek samorządu terytorialnego, jak i terenowe organy administracji rządowej (art. 94 Konstytucji). Akty prawa miejscowego, jako akty podustawowe, muszą być wydane na podstawie wyraźnego, a nie opartego jedynie na domniemaniu, czy wykładni celowościowej upoważnienia ustawowego, w granicach w tym upoważnieniu

określonych. Upoważnienie to nie może opierać się na domniemaniu objęcia swoim zakresem materii w nim niewymienionych (D. Dąbek, *Prawo miejscowe*, Warszawa 2007 r., str.72). Jak jednak zauważa się w orzecznictwie, związek między upoważnieniem zawartym w ustawie a aktem prawa miejscowego, wydanym na jego podstawie, w świetle art. 94 Konstytucji RP może być luźniejszy niż związek między upoważnieniem ustawowym a aktem podustawowym, w świetle art. 92 Konstytucji, zatem swoboda organu samorządu terytorialnego w przyjętej regulacji aktem prawa miejscowego jest większa, niż organu administracji publicznej przy stanowieniu aktu podustawowego (*wyrok WSA w Poznaniu, sygn. akt IV SA/Po 519/09, Lex nr 569963*). Przepisy Konstytucji oraz ustaw nie określają szczegółowo treści upoważnienia na wzór tego, jak czynią to w odniesieniu do rozporządzeń. Formalnie rzecz biorąc wystarczy, aby upoważnienie do ustanowienia aktów prawa miejscowego spełniało minimalne wymagania, co do jego treści, a więc określało materię będącą przedmiotem regulacji oraz organ do niej upoważniony. Należy mieć jednak na względzie, że przedmiotem niniejszej skargi jest uchwała, która niewątpliwie z uwagi na swój generalny i abstrakcyjny charakter oraz to, że jest ona skierowana między innymi do wszystkich mieszkańców sołectwa, stanowi akt prawa miejscowego, o którym mowa w art. 40 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym. Zarazem, *„statuty jednostek samorządu terytorialnego nie mogą zatem naruszać przepisów ustawy, a jedynie w ich granicach określać szczegółowo organizację i tryb pracy organów”* (por. *Wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gorzowie Wielkopolskim z dnia 14 listopada 2019 r. II SA/Go 547/19*).

Przedmiotowa uchwała w zakwestionowanych przez Prokuratora regulacjach wprowadza normy, które dotknięte są sprzecznością z obowiązującymi przepisami prawa we wskazanym w skardze zakresie. Dotyczy to wyżej wskazanych zapisów § 8 ust. 4 zdanie drugie, § 14 ust. 2, § 17 ust. 1, § 32 załącznika do uchwały. Uzasadnia to zatem stwierdzenie jej nieważności w zakresie wskazanym w skardze.

Reprezentacja Gminy Dąbie w zakresie skargi na akt prawa miejscowego przyjętego uchwałą Rady Miejskiej w Dąbiu, przysługuje Burmistrzowi Miasta Dąbie (*por. uchwałę*

Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 13 listopada 2012 r., sygn. akt: I OPS 3/12).

W niniejszej sprawie nie zachodzą bowiem okoliczności szczególne, które uzasadniałyby reprezentację przez inny podmiot.

Mając na uwadze powyższe, wnoszę jak w *petitum*.

W załączeniu:

- *skarga Prokuratora wraz z uchwałą i załącznikiem,*
- *odpis odpowiedzi na skargę.*

Dąbie, dnia 10 sierpnia 2020 r.

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Poznaniu

ul. Ratajczaka 10/12, 61 – 815 Poznań

Skarżący: Prokuratura Rejonowa w Kole

ul. Sienkiewicza 21/23, 62 – 600 Koło

Gmina Dąbie

Skarżony organ: Rada Miejska w Dąbiu

NIP: 666 20 18 485, REGON: 311019071

reprezentowana przez Burmistrza Miasta Dąbie

Skarżony akt:

*Uchwała Rady Miejskiej w Dąbiu z dnia 4 grudnia 2018 r. numer II/34/2018
w sprawie nadania Statutu Sołectwa Rośle.*

ODPOWIEDŹ

na skargę Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Kole z dnia 25.06.2020 r. nr PR Pa 141.2020 o stwierdzenie nieważności aktu prawa miejscowego organu jednostki samorządu terytorialnego.

Rada Miejska w Dąbiu, w odpowiedzi na skargę Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Kole z dnia 25.06.2020 r. nr PR Pa 141.2020 o stwierdzenie nieważności

zapisów załącznika do uchwały Rady Miejskiej w Dąbiu z dnia 4 grudnia 2018 r. numer II/34/2018 w sprawie nadania Statutu Sołectwa Rośle, niniejszym:

- przekazuje w załączeniu skargę Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Kole z dnia 25.06.2020 r. nr PR Pa 141.2020 o stwierdzenie nieważności aktu prawa miejscowego organu jednostki samorządu terytorialnego wraz z wydrukiem przedmiotowej uchwały oraz załącznika do uchwały.

Nadto, Rada Miejska w Dąbiu wnosi o:

- 1) uwzględnienie skargi w całości;
- 2) nieobciążanie Gminy ewentualnymi kosztami postępowania w sprawie.

U Z A S A D N I E N I E

Uchwałą z dnia 4 grudnia 2018 r. numer II/34/2018 w sprawie nadania Statutu Sołectwa Rośle, Rada Miejska w Dąbiu uchwaliła Statut Sołectwa Rośle w brzmieniu ustalonym w załączniku do przedmiotowej Uchwały.

Skargą z dnia 25.06.2020 r. nr PR Pa 141.2020 Prokurator Prokuratury Rejonowej w Kole wniósł o stwierdzenie nieważności przedmiotowej uchwały w zakresie zapisów § 8 ust. 4 zdanie drugie, § 14 ust. 2, § 17 ust. 1, § 32 załącznika do uchwały, z przyczyn wskazanych w uzasadnieniu skargi.

Analiza treści skargi wskazuje, iż powinna ona zostać uznana za uzasadnioną. Zgodnie z regulacją konstytucyjną, akty prawa miejscowego to ustanowione na podstawie i w granicach upoważnień zawartych w ustawie powszechnie obowiązujące źródła prawa na obszarze działania organów, które je ustanowiły. Są one stanowione zarówno przez organy jednostek samorządu terytorialnego, jak i terenowe organy administracji rządowej (art. 94 Konstytucji). Akty prawa miejscowego, jako akty podustawowe, muszą być wydane na podstawie wyraźnego, a nie opartego jedynie na domniemaniu, czy wykładni celowościowej upoważnienia ustawowego, w granicach w tym upoważnieniu

określonych. Upoważnienie to nie może opierać się na domniemaniu objęcia swoim zakresem materii w nim niewymienionych (D. Dąbek, *Prawo miejscowe*, Warszawa 2007 r., str.72). Jak jednak zauważa się w orzecznictwie, związek między upoważnieniem zawartym w ustawie a aktem prawa miejscowego, wydanym na jego podstawie, w świetle art. 94 Konstytucji RP może być luźniejszy niż związek między upoważnieniem ustawowym a aktem podustawowym, w świetle art. 92 Konstytucji, zatem swoboda organu samorządu terytorialnego w przyjętej regulacji aktem prawa miejscowego jest większa, niż organu administracji publicznej przy stanowieniu aktu podustawowego (*wyrok WSA w Poznaniu, sygn. akt IV SA/Po 519/09, Lex nr 569963*). Przepisy Konstytucji oraz ustaw nie określają szczegółowo treści upoważnienia na wzór tego, jak czynią to w odniesieniu do rozporządzeń. Formalnie rzecz biorąc wystarczy, aby upoważnienie do ustanowienia aktów prawa miejscowego spełniało minimalne wymagania, co do jego treści, a więc określało materię będącą przedmiotem regulacji oraz organ do niej upoważniony. Należy mieć jednak na względzie, że przedmiotem niniejszej skargi jest uchwała, która niewątpliwie z uwagi na swój generalny i abstrakcyjny charakter oraz to, że jest ona skierowana między innymi do wszystkich mieszkańców sołectwa, stanowi akt prawa miejscowego, o którym mowa w art. 40 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym. Zarazem, *„statuty jednostek samorządu terytorialnego nie mogą zatem naruszać przepisów ustawy, a jedynie w ich granicach określać szczegółowo organizację i tryb pracy organów”* (por. *Wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gorzowie Wielkopolskim z dnia 14 listopada 2019 r. II SA/Go 547/19*).

Przedmiotowa uchwała w zakwestionowanych przez Prokuratora regulacjach wprowadza normy, które dotknięte są sprzecznością z obowiązującymi przepisami prawa we wskazanym w skardze zakresie. Dotyczy to wyżej wskazanych zapisów § 8 ust. 4 zdanie drugie, § 14 ust. 2, § 17 ust. 1, § 32 załącznika do uchwały. Uzasadnia to zatem stwierdzenie jej nieważności w zakresie wskazanym w skardze.

Reprezentacja Gminy Dąbie w zakresie skargi na akt prawa miejscowego przyjętego uchwałą Rady Miejskiej w Dąbiu, przysługuje Burmistrzowi Miasta Dąbie (*por. uchwałę*

Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 13 listopada 2012 r., sygn. akt: I OPS 3/12).

W niniejszej sprawie nie zachodzą bowiem okoliczności szczególne, które uzasadniałyby reprezentację przez inny podmiot.

Mając na uwadze powyższe, wnoszę jak w *petitum*.

W załączeniu:

- *skarga Prokuratora wraz z uchwałą i załącznikiem,*
- *odpis odpowiedzi na skargę.*

Dąbie, dnia 10 sierpnia 2020 r.

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Poznaniu

ul. Ratajczaka 10/12, 61 – 815 Poznań

Skarżący: Prokuratura Rejonowa w Kole

ul. Sienkiewicza 21/23, 62 – 600 Koło

Gmina Dąbie

Skarżony organ: Rada Miejska w Dąbiu

NIP: 666 20 18 485, REGON: 311019071

reprezentowana przez Burmistrza Miasta Dąbie

Skarżony akt:

Uchwała Rady Miejskiej w Dąbiu z dnia 4 grudnia 2018 r. numer II/35/2018 w sprawie nadania Statutu Sołectwa Rzuchów.

ODPOWIEDŹ

na skargę Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Kole z dnia 25.06.2020 r. nr PR Pa 142.2020 o stwierdzenie nieważności aktu prawa miejscowego organu jednostki samorządu terytorialnego.

Rada Miejska w Dąbiu, w odpowiedzi na skargę Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Kole z dnia 25.06.2020 r. nr PR Pa 142.2020 o stwierdzenie nieważności

zapisów załącznika do uchwały Rady Miejskiej w Dąbiu z dnia 4 grudnia 2018 r. numer II/35/2018 w sprawie nadania Statutu Sołectwa Rzuchów, niniejszym:

- przekazuje w załączeniu skargę Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Kole z dnia 25.06.2020 r. nr PR Pa 142.2020 o stwierdzenie nieważności aktu prawa miejscowego organu jednostki samorządu terytorialnego wraz z wydrukiem przedmiotowej uchwały oraz załącznika do uchwały.

Nadto, Rada Miejska w Dąbiu wnosi o:

- 1) uwzględnienie skargi w całości;
- 2) nieobciążanie Gminy ewentualnymi kosztami postępowania w sprawie.

U Z A S A D N I E N I E

Uchwałą z dnia 4 grudnia 2018 r. numer II/35/2018 w sprawie nadania Statutu Sołectwa Rzuchów, Rada Miejska w Dąbiu uchwaliła Statut Sołectwa Rzuchów w brzmieniu ustalonym w załączniku do przedmiotowej Uchwały.

Skargą z dnia 25.06.2020 r. nr PR Pa 142.2020 Prokurator Prokuratury Rejonowej w Kole wniósł o stwierdzenie nieważności przedmiotowej uchwały w zakresie zapisów § 8 ust. 4 zdanie drugie, § 14 ust. 2, § 17 ust. 1, § 32 załącznika do uchwały, z przyczyn wskazanych w uzasadnieniu skargi.

Analiza treści skargi wskazuje, iż powinna ona zostać uznana za uzasadnioną. Zgodnie z regulacją konstytucyjną, akty prawa miejscowego to ustanowione na podstawie i w granicach upoważnień zawartych w ustawie powszechnie obowiązujące źródła prawa na obszarze działania organów, które je ustanowiły. Są one stanowione zarówno przez organy jednostek samorządu terytorialnego, jak i terenowe organy administracji rządowej (art. 94 Konstytucji). Akty prawa miejscowego, jako akty podustawowe, muszą być wydane na podstawie wyraźnego, a nie opartego jedynie na domniemaniu, czy wykładni celowościowej upoważnienia ustawowego, w granicach w tym upoważnieniu

określonych. Upoważnienie to nie może opierać się na domniemaniu objęcia swoim zakresem materii w nim niewymienionych (D. Dąbek, *Prawo miejscowe*, Warszawa 2007 r., str.72). Jak jednak zauważa się w orzecznictwie, związek między upoważnieniem zawartym w ustawie a aktem prawa miejscowego, wydanym na jego podstawie, w świetle art. 94 Konstytucji RP może być luźniejszy niż związek między upoważnieniem ustawowym a aktem podustawowym, w świetle art. 92 Konstytucji, zatem swoboda organu samorządu terytorialnego w przyjętej regulacji aktem prawa miejscowego jest większa, niż organu administracji publicznej przy stanowieniu aktu podustawowego (*wyrok WSA w Poznaniu, sygn. akt IV SA/Po 519/09, Lex nr 569963*). Przepisy Konstytucji oraz ustaw nie określają szczegółowo treści upoważnienia na wzór tego, jak czynią to w odniesieniu do rozporządzeń. Formalnie rzecz biorąc wystarczy, aby upoważnienie do ustanowienia aktów prawa miejscowego spełniało minimalne wymagania, co do jego treści, a więc określało materię będącą przedmiotem regulacji oraz organ do niej upoważniony. Należy mieć jednak na względzie, że przedmiotem niniejszej skargi jest uchwała, która niewątpliwie z uwagi na swój generalny i abstrakcyjny charakter oraz to, że jest ona skierowana między innymi do wszystkich mieszkańców sołectwa, stanowi akt prawa miejscowego, o którym mowa w art. 40 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym. Zarazem, *„statuty jednostek samorządu terytorialnego nie mogą zatem naruszać przepisów ustawy, a jedynie w ich granicach określać szczegółowo organizację i tryb pracy organów”* (por. *Wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gorzowie Wielkopolskim z dnia 14 listopada 2019 r. II SA/Go 547/19*).

Przedmiotowa uchwała w zakwestionowanych przez Prokuratora regulacjach wprowadza normy, które dotknięte są sprzecznością z obowiązującymi przepisami prawa we wskazanym w skardze zakresie. Dotyczy to wyżej wskazanych zapisów § 8 ust. 4 zdanie drugie, § 14 ust. 2, § 17 ust. 1, § 32 załącznika do uchwały. Uzasadnia to zatem stwierdzenie jej nieważności w zakresie wskazanym w skardze.

Reprezentacja Gminy Dąbie w zakresie skargi na akt prawa miejscowego przyjętego uchwałą Rady Miejskiej w Dąbiu, przysługuje Burmistrzowi Miasta Dąbie (*por. uchwałę*

Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 13 listopada 2012 r., sygn. akt: I OPS 3/12).

W niniejszej sprawie nie zachodzą bowiem okoliczności szczególne, które uzasadniałyby reprezentację przez inny podmiot.

Mając na uwadze powyższe, wnoszę jak w *petitum*.

W załączeniu:

- *skarga Prokuratora wraz z uchwałą i załącznikiem,*
- *odpis odpowiedzi na skargę.*

Dąbie, dnia 10 sierpnia 2020 r.

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Poznaniu

ul. Ratajczaka 10/12, 61 – 815 Poznań

Skarżący: Prokuratura Rejonowa w Kole

ul. Sienkiewicza 21/23, 62 – 600 Koło

Gmina Dąbie

Skarżony organ: Rada Miejska w Dąbiu

NIP: 666 20 18 485, REGON: 311019071

reprezentowana przez Burmistrza Miasta Dąbie

Skarżony akt:

*Uchwała Rady Miejskiej w Dąbiu z dnia 4 grudnia 2018 r. numer II/36/2018
w sprawie nadania Statutu Sołectwa Sobótka.*

ODPOWIEDŹ

na skargę Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Kole z dnia 25.06.2020 r. nr PR Pa 143.2020 o stwierdzenie nieważności aktu prawa miejscowego organu jednostki samorządu terytorialnego.

Rada Miejska w Dąbiu, w odpowiedzi na skargę Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Kole z dnia 25.06.2020 r. nr PR Pa 143.2020 o stwierdzenie nieważności

zapisów załącznika do uchwały Rady Miejskiej w Dąbiu z dnia 4 grudnia 2018 r. numer II/36/2018 w sprawie nadania Statutu Sołectwa Sobótka, niniejszym:

- przekazuje w załączeniu skargę Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Kole z dnia 25.06.2020 r. nr PR Pa 143.2020 o stwierdzenie nieważności aktu prawa miejscowego organu jednostki samorządu terytorialnego wraz z wydrukiem przedmiotowej uchwały oraz załącznika do uchwały.

Nadto, Rada Miejska w Dąbiu wnosi o:

- 1) uwzględnienie skargi w całości;
- 2) nieobciążanie Gminy ewentualnymi kosztami postępowania w sprawie.

U Z A S A D N I E N I E

Uchwałą z dnia 4 grudnia 2018 r. numer II/36/2018 w sprawie nadania Statutu Sołectwa Sobótka, Rada Miejska w Dąbiu uchwaliła Statut Sołectwa Sobótka w brzmieniu ustalonym w załączniku do przedmiotowej Uchwały.

Skargą z dnia 25.06.2020 r. nr PR Pa 143.2020 Prokurator Prokuratury Rejonowej w Kole wniósł o stwierdzenie nieważności przedmiotowej uchwały w zakresie zapisów § 8 ust. 4 zdanie drugie, § 14 ust. 2, § 17 ust. 1, § 32 załącznika do uchwały, z przyczyn wskazanych w uzasadnieniu skargi.

Analiza treści skargi wskazuje, iż powinna ona zostać uznana za uzasadnioną. Zgodnie z regulacją konstytucyjną, akty prawa miejscowego to ustanowione na podstawie i w granicach upoważnień zawartych w ustawie powszechnie obowiązujące źródła prawa na obszarze działania organów, które je ustanowiły. Są one stanowione zarówno przez organy jednostek samorządu terytorialnego, jak i terenowe organy administracji rządowej (art. 94 Konstytucji). Akty prawa miejscowego, jako akty podustawowe, muszą być wydane na podstawie wyraźnego, a nie opartego jedynie na domniemaniu, czy wykładni celowościowej upoważnienia ustawowego, w granicach w tym upoważnieniu

określonych. Upoważnienie to nie może opierać się na domniemaniu objęcia swoim zakresem materii w nim niewymienionych (D. Dąbek, *Prawo miejscowe*, Warszawa 2007 r., str.72). Jak jednak zauważa się w orzecznictwie, związek między upoważnieniem zawartym w ustawie a aktem prawa miejscowego, wydanym na jego podstawie, w świetle art. 94 Konstytucji RP może być luźniejszy niż związek między upoważnieniem ustawowym a aktem podustawowym, w świetle art. 92 Konstytucji, zatem swoboda organu samorządu terytorialnego w przyjętej regulacji aktem prawa miejscowego jest większa, niż organu administracji publicznej przy stanowieniu aktu podustawowego (*wyrok WSA w Poznaniu, sygn. akt IV SA/Po 519/09, Lex nr 569963*). Przepisy Konstytucji oraz ustaw nie określają szczegółowo treści upoważnienia na wzór tego, jak czynią to w odniesieniu do rozporządzeń. Formalnie rzecz biorąc wystarczy, aby upoważnienie do ustanowienia aktów prawa miejscowego spełniało minimalne wymagania, co do jego treści, a więc określało materię będącą przedmiotem regulacji oraz organ do niej upoważniony. Należy mieć jednak na względzie, że przedmiotem niniejszej skargi jest uchwała, która niewątpliwie z uwagi na swój generalny i abstrakcyjny charakter oraz to, że jest ona skierowana między innymi do wszystkich mieszkańców sołectwa, stanowi akt prawa miejscowego, o którym mowa w art. 40 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym. Zarazem, *„statuty jednostek samorządu terytorialnego nie mogą zatem naruszać przepisów ustawy, a jedynie w ich granicach określać szczegółowo organizację i tryb pracy organów”* (por. *Wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gorzowie Wielkopolskim z dnia 14 listopada 2019 r. II SA/Go 547/19*).

Przedmiotowa uchwała w zakwestionowanych przez Prokuratora regulacjach wprowadza normy, które dotknięte są sprzecznością z obowiązującymi przepisami prawa we wskazanym w skardze zakresie. Dotyczy to wyżej wskazanych zapisów § 8 ust. 4 zdanie drugie, § 14 ust. 2, § 17 ust. 1, § 32 załącznika do uchwały. Uzasadnia to zatem stwierdzenie jej nieważności w zakresie wskazanym w skardze.

Reprezentacja Gminy Dąbie w zakresie skargi na akt prawa miejscowego przyjętego uchwałą Rady Miejskiej w Dąbiu, przysługuje Burmistrzowi Miasta Dąbie (*por. uchwałę*

Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 13 listopada 2012 r., sygn. akt: I OPS 3/12).

W niniejszej sprawie nie zachodzą bowiem okoliczności szczególne, które uzasadniałyby reprezentację przez inny podmiot.

Mając na uwadze powyższe, wnoszę jak w *petitum*.

W załączeniu:

- *skarga Prokuratora wraz z uchwałą i załącznikiem,*
- *odpis odpowiedzi na skargę.*

Dąbie, dnia 10 sierpnia 2020 r.

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Poznaniu

ul. Ratajczaka 10/12, 61 – 815 Poznań

Skarżący: Prokuratura Rejonowa w Kole

ul. Sienkiewicza 21/23, 62 – 600 Koło

Gmina Dąbie

Skarżony organ: Rada Miejska w Dąbiu

NIP: 666 20 18 485, REGON: 311019071

reprezentowana przez Burmistrza Miasta Dąbie

Skarżony akt:

Uchwała Rady Miejskiej w Dąbiu z dnia 4 grudnia 2018 r. numer II/38/2018 w sprawie nadania Statutu Sołectwa Tarnówka Wiesiołowska.

ODPOWIEDŹ

na skargę Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Kole z dnia 25.06.2020 r. nr PR Pa 145.2020 o stwierdzenie nieważności aktu prawa miejscowego organu jednostki samorządu terytorialnego.

Rada Miejska w Dąbiu, w odpowiedzi na skargę Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Kole z dnia 25.06.2020 r. nr PR Pa 145.2020 o stwierdzenie nieważności

zapisów załącznika do uchwały Rady Miejskiej w Dąbiu z dnia 4 grudnia 2018 r. numer II/38/2018 w sprawie nadania Statutu Sołectwa Tarnówka Wiesiołowska, niniejszym:

- przekazuje w załączeniu skargę Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Kole z dnia 25.06.2020 r. nr PR Pa 145.2020 o stwierdzenie nieważności aktu prawa miejscowego organu jednostki samorządu terytorialnego wraz z wydrukiem przedmiotowej uchwały oraz załącznika do uchwały.

Nadto, Rada Miejska w Dąbiu wnosi o:

- 1) uwzględnienie skargi w całości;
- 2) nieobciążanie Gminy ewentualnymi kosztami postępowania w sprawie.

U Z A S A D N I E N I E

Uchwałą z dnia 4 grudnia 2018 r. numer II/38/2018 w sprawie nadania Statutu Sołectwa Tarnówka Wiesiołowska, Rada Miejska w Dąbiu uchwaliła Statut Sołectwa Tarnówka Wiesiołowska w brzmieniu ustalonym w załączniku do przedmiotowej Uchwały.

Skargą z dnia 25.06.2020 r. nr PR Pa 145.2020 Prokurator Prokuratury Rejonowej w Kole wniósł o stwierdzenie nieważności przedmiotowej uchwały w zakresie zapisów § 8 ust. 4 zdanie drugie, § 14 ust. 2, § 17 ust. 1, § 32 załącznika do uchwały, z przyczyn wskazanych w uzasadnieniu skargi.

Analiza treści skargi wskazuje, iż powinna ona zostać uznana za uzasadnioną. Zgodnie z regulacją konstytucyjną, akty prawa miejscowego to ustanowione na podstawie i w granicach upoważnień zawartych w ustawie powszechnie obowiązujące źródła prawa na obszarze działania organów, które je ustanowiły. Są one stanowione zarówno przez organy jednostek samorządu terytorialnego, jak i terenowe organy administracji rządowej (art. 94 Konstytucji). Akty prawa miejscowego, jako akty podustawowe, muszą być wydane na podstawie wyraźnego, a nie opartego jedynie na domniemaniu, czy wykładni

celowościowej upoważnienia ustawowego, w granicach w tym upoważnieniu określonych. Upoważnienie to nie może opierać się na domniemaniu objęcia swoim zakresem materii w nim niewymienionych (D. Dąbek, *Prawo miejscowe*, Warszawa 2007 r., str.72). Jak jednak zauważa się w orzecznictwie, związek między upoważnieniem zawartym w ustawie a aktem prawa miejscowego, wydanym na jego podstawie, w świetle art. 94 Konstytucji RP może być luźniejszy niż związek między upoważnieniem ustawowym a aktem podustawowym, w świetle art. 92 Konstytucji, zatem swoboda organu samorządu terytorialnego w przyjętej regulacji aktem prawa miejscowego jest większa, niż organu administracji publicznej przy stanowieniu aktu podustawowego (*wyrok WSA w Poznaniu, sygn. akt IV SA/Po 519/09, Lex nr 569963*). Przepisy Konstytucji oraz ustaw nie określają szczegółowo treści upoważnienia na wzór tego, jak czynią to w odniesieniu do rozporządzeń. Formalnie rzecz biorąc wystarczy, aby upoważnienie do ustanowienia aktów prawa miejscowego spełniało minimalne wymagania, co do jego treści, a więc określało materię będącą przedmiotem regulacji oraz organ do niej upoważniony. Należy mieć jednak na względzie, że przedmiotem niniejszej skargi jest uchwała, która niewątpliwie z uwagi na swój generalny i abstrakcyjny charakter oraz to, że jest ona skierowana między innymi do wszystkich mieszkańców sołectwa, stanowi akt prawa miejscowego, o którym mowa w art. 40 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym. Zarazem, *„statuty jednostek samorządu terytorialnego nie mogą zatem naruszać przepisów ustawy, a jedynie w ich granicach określać szczegółowo organizację i tryb pracy organów”* (por. *Wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gorzowie Wielkopolskim z dnia 14 listopada 2019 r. II SA/Go 547/19*).

Przedmiotowa uchwała w zakwestionowanych przez Prokuratora regulacjach wprowadza normy, które dotknięte są sprzecznością z obowiązującymi przepisami prawa we wskazanym w skardze zakresie. Dotyczy to wyżej wskazanych zapisów § 8 ust. 4 zdanie drugie, § 14 ust. 2, § 17 ust. 1, § 32 załącznika do uchwały. Uzasadnia to zatem stwierdzenie jej nieważności w zakresie wskazanym w skardze.

Reprezentacja Gminy Dąbie w zakresie skargi na akt prawa miejscowego przyjętego uchwałą Rady Miejskiej w Dąbiu, przysługuje Burmistrzowi Miasta Dąbie (*por. uchwałę Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 13 listopada 2012 r., sygn. akt: I OPS 3/12*). W niniejszej sprawie nie zachodzą bowiem okoliczności szczególne, które uzasadniałyby reprezentację przez inny podmiot.

Mając na uwadze powyższe, wnoszę jak w *petitum*.

W załączeniu:

- skarga Prokuratora wraz z uchwałą i załącznikiem,
- odpis odpowiedzi na skargę.

Dąbie, dnia 10 sierpnia 2020 r.

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Poznaniu

ul. Ratajczaka 10/12, 61 – 815 Poznań

Skarżący: Prokuratura Rejonowa w Kole

ul. Sienkiewicza 21/23, 62 – 600 Koło

Gmina Dąbie

Skarżony organ: Rada Miejska w Dąbiu

NIP: 666 20 18 485, REGON: 311019071

reprezentowana przez Burmistrza Miasta Dąbie

Skarżony akt:

*Uchwała Rady Miejskiej w Dąbiu z dnia 4 grudnia 2018 r. numer II/37/2018
w sprawie nadania Statutu Sołectwa Tarnówka.*

ODPOWIEDŹ

na skargę Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Kole z dnia 25.06.2020 r. nr PR Pa 144.2020 o stwierdzenie nieważności aktu prawa miejscowego organu jednostki samorządu terytorialnego.

Rada Miejska w Dąbiu, w odpowiedzi na skargę Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Kole z dnia 25.06.2020 r. nr PR Pa 144.2020 o stwierdzenie nieważności

zapisów załącznika do uchwały Rady Miejskiej w Dąbiu z dnia 4 grudnia 2018 r. numer II/37/2018 w sprawie nadania Statutu Sołectwa Tarnówka, niniejszym:

- przekazuje w załączeniu skargę Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Kole z dnia 25.06.2020 r. nr PR Pa 144.2020 o stwierdzenie nieważności aktu prawa miejscowego organu jednostki samorządu terytorialnego wraz z wydrukiem przedmiotowej uchwały oraz załącznika do uchwały.

Nadto, Rada Miejska w Dąbiu wnosi o:

- 1) uwzględnienie skargi w całości;
- 2) nieobciążanie Gminy ewentualnymi kosztami postępowania w sprawie.

U Z A S A D N I E N I E

Uchwałą z dnia 4 grudnia 2018 r. numer II/37/2018 w sprawie nadania Statutu Sołectwa Tarnówka, Rada Miejska w Dąbiu uchwaliła Statut Sołectwa Tarnówka w brzmieniu ustalonym w załączniku do przedmiotowej Uchwały.

Skargą z dnia 25.06.2020 r. nr PR Pa 144.2020 Prokurator Prokuratury Rejonowej w Kole wniósł o stwierdzenie nieważności przedmiotowej uchwały w zakresie zapisów § 8 ust. 4 zdanie drugie, § 14 ust. 2, § 17 ust. 1, § 32 załącznika do uchwały, z przyczyn wskazanych w uzasadnieniu skargi.

Analiza treści skargi wskazuje, iż powinna ona zostać uznana za uzasadnioną. Zgodnie z regulacją konstytucyjną, akty prawa miejscowego to ustanowione na podstawie i w granicach upoważnień zawartych w ustawie powszechnie obowiązujące źródła prawa na obszarze działania organów, które je ustanowiły. Są one stanowione zarówno przez organy jednostek samorządu terytorialnego, jak i terenowe organy administracji rządowej (art. 94 Konstytucji). Akty prawa miejscowego, jako akty podustawowe, muszą być wydane na podstawie wyraźnego, a nie opartego jedynie na domniemaniu, czy wykładni celowościowej upoważnienia ustawowego, w granicach w tym upoważnieniu

określonych. Upoważnienie to nie może opierać się na domniemaniu objęcia swoim zakresem materii w nim niewymienionych (D. Dąbek, *Prawo miejscowe*, Warszawa 2007 r., str.72). Jak jednak zauważa się w orzecznictwie, związek między upoważnieniem zawartym w ustawie a aktem prawa miejscowego, wydanym na jego podstawie, w świetle art. 94 Konstytucji RP może być luźniejszy niż związek między upoważnieniem ustawowym a aktem podustawowym, w świetle art. 92 Konstytucji, zatem swoboda organu samorządu terytorialnego w przyjętej regulacji aktem prawa miejscowego jest większa, niż organu administracji publicznej przy stanowieniu aktu podustawowego (*wyrok WSA w Poznaniu, sygn. akt IV SA/Po 519/09, Lex nr 569963*). Przepisy Konstytucji oraz ustaw nie określają szczegółowo treści upoważnienia na wzór tego, jak czynią to w odniesieniu do rozporządzeń. Formalnie rzecz biorąc wystarczy, aby upoważnienie do ustanowienia aktów prawa miejscowego spełniało minimalne wymagania, co do jego treści, a więc określało materię będącą przedmiotem regulacji oraz organ do niej upoważniony. Należy mieć jednak na względzie, że przedmiotem niniejszej skargi jest uchwała, która niewątpliwie z uwagi na swój generalny i abstrakcyjny charakter oraz to, że jest ona skierowana między innymi do wszystkich mieszkańców sołectwa, stanowi akt prawa miejscowego, o którym mowa w art. 40 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym. Zarazem, *„statuty jednostek samorządu terytorialnego nie mogą zatem naruszać przepisów ustawy, a jedynie w ich granicach określać szczegółowo organizację i tryb pracy organów”* (por. *Wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gorzowie Wielkopolskim z dnia 14 listopada 2019 r. II SA/Go 547/19*).

Przedmiotowa uchwała w zakwestionowanych przez Prokuratora regulacjach wprowadza normy, które dotknięte są sprzecznością z obowiązującymi przepisami prawa we wskazanym w skardze zakresie. Dotyczy to wyżej wskazanych zapisów § 8 ust. 4 zdanie drugie, § 14 ust. 2, § 17 ust. 1, § 32 załącznika do uchwały. Uzasadnia to zatem stwierdzenie jej nieważności w zakresie wskazanym w skardze.

Reprezentacja Gminy Dąbie w zakresie skargi na akt prawa miejscowego przyjętego uchwałą Rady Miejskiej w Dąbiu, przysługuje Burmistrzowi Miasta Dąbie (por. *uchwałę*

Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 13 listopada 2012 r., sygn. akt: I OPS 3/12).

W niniejszej sprawie nie zachodzą bowiem okoliczności szczególne, które uzasadniałyby reprezentację przez inny podmiot.

Mając na uwadze powyższe, wnoszę jak w *petitum*.

W załączeniu:

- *skarga Prokuratora wraz z uchwałą i załącznikiem,*
- *odpis odpowiedzi na skargę.*

Dąbie, dnia 10 sierpnia 2020 r.

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Poznaniu

ul. Ratajczaka 10/12, 61 – 815 Poznań

Skarżący: Prokuratura Rejonowa w Kole

ul. Sienkiewicza 21/23, 62 – 600 Koło

Gmina Dąbie

Skarżony organ: Rada Miejska w Dąbiu

NIP: 666 20 18 485, REGON: 311019071

reprezentowana przez Burmistrza Miasta Dąbie

Skarżony akt:

***Uchwała Rady Miejskiej w Dąbiu z dnia 4 grudnia 2018 r. numer II/39/2018
w sprawie nadania Statutu Sołectwa Wiesiołów.***

ODPOWIEDŹ

na skargę Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Kole z dnia 25.06.2020 r. nr PR Pa 146.2020 o stwierdzenie nieważności aktu prawa miejscowego organu jednostki samorządu terytorialnego.

Rada Miejska w Dąbiu, w odpowiedzi na skargę Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Kole z dnia 25.06.2020 r. nr PR Pa 146.2020 o stwierdzenie nieważności

zapisów załącznika do uchwały Rady Miejskiej w Dąbiu z dnia 4 grudnia 2018 r. numer II/39/2018 w sprawie nadania Statutu Sołectwa Wiesiołów, niniejszym:

- przekazuje w załączeniu skargę Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Kole z dnia 25.06.2020 r. nr PR Pa 146.2020 o stwierdzenie nieważności aktu prawa miejscowego organu jednostki samorządu terytorialnego wraz z wydrukiem przedmiotowej uchwały oraz załącznika do uchwały.

Nadto, Rada Miejska w Dąbiu wnosi o:

- 1) uwzględnienie skargi w całości;
- 2) nieobciążanie Gminy ewentualnymi kosztami postępowania w sprawie.

U Z A S A D N I E N I E

Uchwałą z dnia 4 grudnia 2018 r. numer II/39/2018 w sprawie nadania Statutu Sołectwa Wiesiołów, Rada Miejska w Dąbiu uchwaliła Statut Sołectwa Wiesiołów w brzmieniu ustalonym w załączniku do przedmiotowej Uchwały.

Skargą z dnia 25.06.2020 r. nr PR Pa 146.2020 Prokurator Prokuratury Rejonowej w Kole wniósł o stwierdzenie nieważności przedmiotowej uchwały w zakresie zapisów § 8 ust. 4 zdanie drugie, § 14 ust. 2, § 17 ust. 1, § 32 załącznika do uchwały, z przyczyn wskazanych w uzasadnieniu skargi.

Analiza treści skargi wskazuje, iż powinna ona zostać uznana za uzasadnioną. Zgodnie z regulacją konstytucyjną, akty prawa miejscowego to ustanowione na podstawie i w granicach upoważnień zawartych w ustawie powszechnie obowiązujące źródła prawa na obszarze działania organów, które je ustanowiły. Są one stanowione zarówno przez organy jednostek samorządu terytorialnego, jak i terenowe organy administracji rządowej (art. 94 Konstytucji). Akty prawa miejscowego, jako akty podustawowe, muszą być wydane na podstawie wyraźnego, a nie opartego jedynie na domniemaniu, czy wykładni celowościowej upoważnienia ustawowego, w granicach w tym upoważnieniu

określonych. Upoważnienie to nie może opierać się na domniemaniu objęcia swoim zakresem materii w nim niewymienionych (D. Dąbek, *Prawo miejscowe*, Warszawa 2007 r., str.72). Jak jednak zauważa się w orzecznictwie, związek między upoważnieniem zawartym w ustawie a aktem prawa miejscowego, wydanym na jego podstawie, w świetle art. 94 Konstytucji RP może być luźniejszy niż związek między upoważnieniem ustawowym a aktem podustawowym, w świetle art. 92 Konstytucji, zatem swoboda organu samorządu terytorialnego w przyjętej regulacji aktem prawa miejscowego jest większa, niż organu administracji publicznej przy stanowieniu aktu podustawowego (*wyrok WSA w Poznaniu, sygn. akt IV SA/Po 519/09, Lex nr 569963*). Przepisy Konstytucji oraz ustaw nie określają szczegółowo treści upoważnienia na wzór tego, jak czynią to w odniesieniu do rozporządzeń. Formalnie rzecz biorąc wystarczy, aby upoważnienie do ustanowienia aktów prawa miejscowego spełniało minimalne wymagania, co do jego treści, a więc określało materię będącą przedmiotem regulacji oraz organ do niej upoważniony. Należy mieć jednak na względzie, że przedmiotem niniejszej skargi jest uchwała, która niewątpliwie z uwagi na swój generalny i abstrakcyjny charakter oraz to, że jest ona skierowana między innymi do wszystkich mieszkańców sołectwa, stanowi akt prawa miejscowego, o którym mowa w art. 40 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym. Zarazem, *„statuty jednostek samorządu terytorialnego nie mogą zatem naruszać przepisów ustawy, a jedynie w ich granicach określać szczegółowo organizację i tryb pracy organów”* (por. *Wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gorzowie Wielkopolskim z dnia 14 listopada 2019 r. II SA/Go 547/19*).

Przedmiotowa uchwała w zakwestionowanych przez Prokuratora regulacjach wprowadza normy, które dotknięte są sprzecznością z obowiązującymi przepisami prawa we wskazanym w skardze zakresie. Dotyczy to wyżej wskazanych zapisów § 8 ust. 4 zdanie drugie, § 14 ust. 2, § 17 ust. 1, § 32 załącznika do uchwały. Uzasadnia to zatem stwierdzenie jej nieważności w zakresie wskazanym w skardze.

Reprezentacja Gminy Dąbie w zakresie skargi na akt prawa miejscowego przyjętego uchwałą Rady Miejskiej w Dąbiu, przysługuje Burmistrzowi Miasta Dąbie (*por. uchwałę*

Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 13 listopada 2012 r., sygn. akt: I OPS 3/12).

W niniejszej sprawie nie zachodzą bowiem okoliczności szczególne, które uzasadniałyby reprezentację przez inny podmiot.

Mając na uwadze powyższe, wnoszę jak w *petitum*.

W załączeniu:

- *skarga Prokuratora wraz z uchwałą i załącznikiem,*
- *odpis odpowiedzi na skargę.*

Dąbie, dnia 10 sierpnia 2020 r.

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Poznaniu

ul. Ratajczaka 10/12, 61 – 815 Poznań

Skarżący: Prokuratura Rejonowa w Kole

ul. Sienkiewicza 21/23, 62 – 600 Koło

Gmina Dąbie

Skarżony organ: Rada Miejska w Dąbiu

NIP: 666 20 18 485, REGON: 311019071

reprezentowana przez Burmistrza Miasta Dąbie

Skarżony akt:

Uchwała Rady Miejskiej w Dąbiu z dnia 4 grudnia 2018 r. numer II/40/2018 w sprawie nadania Statutu Sołectwa Zalesie.

ODPOWIEDŹ

na skargę Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Kole z dnia 25.06.2020 r. nr PR Pa 147.2020 o stwierdzenie nieważności aktu prawa miejscowego organu jednostki samorządu terytorialnego.

Rada Miejska w Dąbiu, w odpowiedzi na skargę Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Kole z dnia 25.06.2020 r. nr PR Pa 147.2020 o stwierdzenie nieważności

zapisów załącznika do uchwały Rady Miejskiej w Dąbiu z dnia 4 grudnia 2018 r. numer II/40/2018 w sprawie nadania Statutu Sołectwa Zalesie, niniejszym:

- przekazuje w załączeniu skargę Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Kole z dnia 25.06.2020 r. nr PR Pa 147.2020 o stwierdzenie nieważności aktu prawa miejscowego organu jednostki samorządu terytorialnego wraz z wydrukiem przedmiotowej uchwały oraz załącznika do uchwały.

Nadto, Rada Miejska w Dąbiu wnosi o:

- 1) uwzględnienie skargi w całości;
- 2) nieobciążanie Gminy ewentualnymi kosztami postępowania w sprawie.

U Z A S A D N I E N I E

Uchwałą z dnia 4 grudnia 2018 r. numer II/40/2018 w sprawie nadania Statutu Sołectwa Zalesie, Rada Miejska w Dąbiu uchwaliła Statut Sołectwa Zalesie w brzmieniu ustalonym w załączniku do przedmiotowej Uchwały.

Skargą z dnia 25.06.2020 r. nr PR Pa 147.2020 Prokurator Prokuratury Rejonowej w Kole wniósł o stwierdzenie nieważności przedmiotowej uchwały w zakresie zapisów § 8 ust. 4 zdanie drugie, § 14 ust. 2, § 17 ust. 1, § 32 załącznika do uchwały, z przyczyn wskazanych w uzasadnieniu skargi.

Analiza treści skargi wskazuje, iż powinna ona zostać uznana za uzasadnioną. Zgodnie z regulacją konstytucyjną, akty prawa miejscowego to ustanowione na podstawie i w granicach upoważnień zawartych w ustawie powszechnie obowiązujące źródła prawa na obszarze działania organów, które je ustanowiły. Są one stanowione zarówno przez organy jednostek samorządu terytorialnego, jak i terenowe organy administracji rządowej (art. 94 Konstytucji). Akty prawa miejscowego, jako akty podustawowe, muszą być wydane na podstawie wyraźnego, a nie opartego jedynie na domniemaniu, czy wykładni celowościowej upoważnienia ustawowego, w granicach w tym upoważnieniu

określonych. Upoważnienie to nie może opierać się na domniemaniu objęcia swoim zakresem materii w nim niewymienionych (D. Dąbek, *Prawo miejscowe*, Warszawa 2007 r., str.72). Jak jednak zauważa się w orzecznictwie, związek między upoważnieniem zawartym w ustawie a aktem prawa miejscowego, wydanym na jego podstawie, w świetle art. 94 Konstytucji RP może być luźniejszy niż związek między upoważnieniem ustawowym a aktem podustawowym, w świetle art. 92 Konstytucji, zatem swoboda organu samorządu terytorialnego w przyjętej regulacji aktem prawa miejscowego jest większa, niż organu administracji publicznej przy stanowieniu aktu podustawowego (*wyrok WSA w Poznaniu, sygn. akt IV SA/Po 519/09, Lex nr 569963*). Przepisy Konstytucji oraz ustaw nie określają szczegółowo treści upoważnienia na wzór tego, jak czynią to w odniesieniu do rozporządzeń. Formalnie rzecz biorąc wystarczy, aby upoważnienie do ustanowienia aktów prawa miejscowego spełniało minimalne wymagania, co do jego treści, a więc określało materię będącą przedmiotem regulacji oraz organ do niej upoważniony. Należy mieć jednak na względzie, że przedmiotem niniejszej skargi jest uchwała, która niewątpliwie z uwagi na swój generalny i abstrakcyjny charakter oraz to, że jest ona skierowana między innymi do wszystkich mieszkańców sołectwa, stanowi akt prawa miejscowego, o którym mowa w art. 40 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym. Zarazem, *„statuty jednostek samorządu terytorialnego nie mogą zatem naruszać przepisów ustawy, a jedynie w ich granicach określać szczegółowo organizację i tryb pracy organów”* (por. *Wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gorzowie Wielkopolskim z dnia 14 listopada 2019 r. II SA/Go 547/19*).

Przedmiotowa uchwała w zakwestionowanych przez Prokuratora regulacjach wprowadza normy, które dotknięte są sprzecznością z obowiązującymi przepisami prawa we wskazanym w skardze zakresie. Dotyczy to wyżej wskazanych zapisów § 8 ust. 4 zdanie drugie, § 14 ust. 2, § 17 ust. 1, § 32 załącznika do uchwały. Uzasadnia to zatem stwierdzenie jej nieważności w zakresie wskazanym w skardze.

Reprezentacja Gminy Dąbie w zakresie skargi na akt prawa miejscowego przyjętego uchwałą Rady Miejskiej w Dąbiu, przysługuje Burmistrzowi Miasta Dąbie (por. *uchwałę*

Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 13 listopada 2012 r., sygn. akt: I OPS 3/12).

W niniejszej sprawie nie zachodzą bowiem okoliczności szczególne, które uzasadniałyby reprezentację przez inny podmiot.

Mając na uwadze powyższe, wnoszę jak w *petitum*.

W załączeniu:

- *skarga Prokuratora wraz z uchwałą i załącznikiem,*
- *odpis odpowiedzi na skargę.*

Dąbie, dnia 10 sierpnia 2020 r.

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Poznaniu

ul. Ratajczaka 10/12, 61 – 815 Poznań

Skarżący: Prokuratura Rejonowa w Kole

ul. Sienkiewicza 21/23, 62 – 600 Koło

Gmina Dąbie

Skarżony organ: Rada Miejska w Dąbiu

NIP: 666 20 18 485, REGON: 311019071

reprezentowana przez Burmistrza Miasta Dąbie

Skarżony akt:

*Uchwała Rady Miejskiej w Dąbiu z dnia 4 grudnia 2018 r. numer II/28/2018
w sprawie nadania Statutu Sołectwa Krzykosy Bród.*

ODPOWIEDŹ

na skargę Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Kole z dnia 25.06.2020 r. nr PR Pa 135.2020 o stwierdzenie nieważności aktu prawa miejscowego organu jednostki samorządu terytorialnego.

Rada Miejska w Dąbiu, w odpowiedzi na skargę Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Kole z dnia 25.06.2020 r. nr PR Pa 135.2020 o stwierdzenie nieważności

zapisów załącznika do uchwały Rady Miejskiej w Dąbiu z dnia 4 grudnia 2018 r. numer II/28/2018 w sprawie nadania Statutu Sołectwa Krzykosy Bród, niniejszym:

- przekazuje w załączeniu skargę Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Kole z dnia 25.06.2020 r. nr PR Pa 135.2020 o stwierdzenie nieważności aktu prawa miejscowego organu jednostki samorządu terytorialnego wraz z wydrukiem przedmiotowej uchwały oraz załącznika do uchwały.

Nadto, Rada Miejska w Dąbiu wnosi o:

- 1) uwzględnienie skargi w całości;
- 2) nieobciążanie Gminy ewentualnymi kosztami postępowania w sprawie.

U Z A S A D N I E N I E

Uchwałą z dnia 4 grudnia 2018 r. numer II/28/2018 w sprawie nadania Statutu Sołectwa Krzykosy Bród, Rada Miejska w Dąbiu uchwaliła Statut Sołectwa Krzykosy Bród, w brzmieniu ustalonym w załączniku do przedmiotowej Uchwały.

Skargą z dnia 25.06.2020 r. nr PR Pa 135.2020 Prokurator Prokuratury Rejonowej w Kole wniósł o stwierdzenie nieważności przedmiotowej uchwały w zakresie zapisów § 8 ust. 4 zdanie drugie, § 14 ust. 2, § 17 ust. 1, § 32 załącznika do uchwały, z przyczyn wskazanych w uzasadnieniu skargi.

Analiza treści skargi wskazuje, iż powinna ona zostać uznana za uzasadnioną. Zgodnie z regulacją konstytucyjną, akty prawa miejscowego to ustanowione na podstawie i w granicach upoważnień zawartych w ustawie powszechnie obowiązujące źródła prawa na obszarze działania organów, które je ustanowiły. Są one stanowione zarówno przez organy jednostek samorządu terytorialnego, jak i terenowe organy administracji rządowej (art. 94 Konstytucji). Akty prawa miejscowego, jako akty podustawowe, muszą być wydane na podstawie wyraźnego, a nie opartego jedynie na domniemaniu, czy wykładni celowościowej upoważnienia ustawowego, w granicach w tym upoważnieniu

określonych. Upoważnienie to nie może opierać się na domniemaniu objęcia swoim zakresem materii w nim niewymienionych (D. Dąbek, *Prawo miejscowe*, Warszawa 2007 r., str.72). Jak jednak zauważa się w orzecznictwie, związek między upoważnieniem zawartym w ustawie a aktem prawa miejscowego, wydanym na jego podstawie, w świetle art. 94 Konstytucji RP może być luźniejszy niż związek między upoważnieniem ustawowym a aktem podustawowym, w świetle art. 92 Konstytucji, zatem swoboda organu samorządu terytorialnego w przyjętej regulacji aktem prawa miejscowego jest większa, niż organu administracji publicznej przy stanowieniu aktu podustawowego (*wyrok WSA w Poznaniu, sygn. akt IV SA/Po 519/09, Lex nr 569963*). Przepisy Konstytucji oraz ustaw nie określają szczegółowo treści upoważnienia na wzór tego, jak czynią to w odniesieniu do rozporządzeń. Formalnie rzecz biorąc wystarczy, aby upoważnienie do ustanowienia aktów prawa miejscowego spełniało minimalne wymagania, co do jego treści, a więc określało materię będącą przedmiotem regulacji oraz organ do niej upoważniony. Należy mieć jednak na względzie, że przedmiotem niniejszej skargi jest uchwała, która niewątpliwie z uwagi na swój generalny i abstrakcyjny charakter oraz to, że jest ona skierowana między innymi do wszystkich mieszkańców sołectwa, stanowi akt prawa miejscowego, o którym mowa w art. 40 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym. Zarazem, *„statuty jednostek samorządu terytorialnego nie mogą zatem naruszać przepisów ustawy, a jedynie w ich granicach określać szczegółowo organizację i tryb pracy organów”* (por. *Wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gorzowie Wielkopolskim z dnia 14 listopada 2019 r. II SA/Go 547/19*).

Przedmiotowa uchwała w zakwestionowanych przez Prokuratora regulacjach wprowadza normy, które dotknięte są sprzecznością z obowiązującymi przepisami prawa we wskazanym w skardze zakresie. Dotyczy to wyżej wskazanych zapisów § 8 ust. 4 zdanie drugie, § 14 ust. 2, § 17 ust. 1, § 32 załącznika do uchwały. Uzasadnia to zatem stwierdzenie jej nieważności w zakresie wskazanym w skardze.

Reprezentacja Gminy Dąbie w zakresie skargi na akt prawa miejscowego przyjętego uchwałą Rady Miejskiej w Dąbiu, przysługuje Burmistrzowi Miasta Dąbie (*por. uchwałę*

Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 13 listopada 2012 r., sygn. akt: I OPS 3/12).

W niniejszej sprawie nie zachodzą bowiem okoliczności szczególne, które uzasadniałyby reprezentację przez inny podmiot.

Mając na uwadze powyższe, wnoszę jak w *petitum*.

W załączeniu:

- skarga Prokuratora wraz z uchwałą i załącznikiem,
- odpis odpowiedzi na skargę.